

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuimien

TUOMIOISTUIMEN

97/C 357/01

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto), 25 päivänä syyskuuta 1997, asiassa C-307/96 (Tribunal du travail de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Salvatore Baldone vastaan Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI) (Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 95 a artikla — Asetus (ETY) N:o 1248/92 — Siirtymätoimenpiteet — Etuuden määrän muuttaminen viran puolesta — Asianomaisten etuuden saajien oikeudet)

1

97/C 357/02

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 30 päivänä syyskuuta 1997, asiassa C-36/96 (Bundesverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Faik Günaydin, Hatice Günaydin, Günes Günaydin, Seda Günaydin vastaan Freistaat Bayern (ETY—Turkki-assosiaatiosopimus — Assosiaationeuvoston päätös — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Jäsenvaltion yleisillä työmarkkinoilla työskentelyn ja säännönmukaisen työskentelyn käsitteet — Määräaikainen ja rajoitettu työ- ja oleskelulupa — Oleskeluluvan voimassaoloajan pidentämistä koskeva hakemus — Oikeuden väärinkäyttö)

1

97/C 357/03

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 30 päivänä syyskuuta 1997, asiassa C-98/96 (Verwaltungsgericht Darmstadtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Kasim Ertanir vastaan Land Hessen (ETY—Turkki-assosiaatiosopimus — Assosiaationeuvoston päätös — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Jäsenvaltion yleisillä työmarkkinoilla työskentelyn ja säännönmukaisen työskentelyn käsitteet — Nimenomaisesti mainitun työnantajan palveluksessa määräaikaisesti erikoiskokkina työskentelyyn rajoitettu oleskelulupa — Kaudet ilman työ- ja/tai oleskelulupaa — Työskentelykausien laskeminen)

2

97/C 357/04

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 1 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-345/95, Ranskan tasavalta, jota tukee Luxemburgin suurherttuakunta, vastaan Euroopan parlamentti (Toimielinten kotipaikat — Euroopan parlamentti — Istuntojaksot)

3

97/C 357/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 2 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-1/95 (Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbachin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Hellen Gerster vastaan Freistaat Bayern (Miesten ja naisten välinen tasa-arvo — Virkamiehet — Osa-aikatyö — Palveluksessaoloajan laskeminen)	3
97/C 357/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 2 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-100/95 (Finanzgericht Bremenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Brigitte Kording vastaan Senator für Finanzen (Miesten ja naisten välinen tasa-arvo — Virkamiehet — Osa-aikatyö — Oikeus saada vapautus tiettyyn virkaan oikeuttavasta kokeesta — Välillinen syrjintä)	4
97/C 357/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 2 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-259/95, Euroopan parlamentti vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukevat Ruotsin kuningaskunta ja Euroopan yhteisöjen komissio (Neuvoston päätöksen N:o 95/184/EY kumoaminen — Parlamentin oikeudet)	4
97/C 357/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 2 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-122/96 (Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Stephen Austin Saldanha ja MTS Securities Corporation vastaan Hiross Holding AG (Yhdenvertainen kohtelu — Kansalaisuuteen perustuva syrjintä — Kaksoiskansalaisuus — Perustamissopimuksen soveltamisala — Vakuus oikeudenkäyntikulujen maksamisesta)	5
97/C 357/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 2 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-144/96 (Cour du travail de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Office national des pensions (ONP) vastaan Maria Cirotti (Sosiaaliturva — Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 46 ja 51 artikla)	5
97/C 357/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 2 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-208/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (Jäsenyyssveloitteiden nuodattamata jättäminen — Direktiivi 92/119/ETY — Direktiivin täytäntöönpanon laiminlyönti)	6
97/C 357/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto), 9 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-67/95 (Tariiefcommissien ennakkoratkaisupyyntö), Rank Xerox Manufacturing (Neder'land) BV vastaan Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen (Yhteinen tullitariffi — Tariffinimikkeet — Kopio- ja telekopiolaitteet — Luokittelu yhdistettyyn nimikkeistöön)	6
97/C 357/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto), 9 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-152/95 (Tribunal administratif d'Amiensin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Michel Macon ym. vastaan Préfet de l'Aisne (Maidon lisämaksu — Viitemäärä — Maidontuotannosta lopullisesti luopumista koskevan hyvityshakemuksen hylkääminen)	7
97/C 357/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 9 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-163/95 (House of Lordsin ennakkoratkaisupyyntö), Elsbeth Freifrau von Horn vastaan Kevin Cinnamon (Brysselin yleissopimus — 21 artikla — Vireilläolo — San Sebastianin liittymissopimus — 29 artikla — Siirtymäsäännökset)	7
97/C 357/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 9 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-21/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (Jäsenyyssveloitteiden noudattamatta jättäminen — Neuvoston direktiivi 84/466/Euratom)	8

97/C 357/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 9 päivänä lokakuuta 1997, yhdistetyissä asioissa C-31/96, C-32/96 ja C-33/96 (Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad de Extremaduran, Cáceres, esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Antonio Naranjo Arjona vastaan Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Francisco Vicente Mateos vastaan Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) ja Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) vastaan Laura García Lázaro (Sosiaaliturva — Työkyvyttömyys — Vanhuuseläkkeet — Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 47 artiklan 1 kohta — Etuuksien laskeminen)	8
97/C 357/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto), 9 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-291/96 (Amtsgericht Reutlingenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti Martino Gradoa ja Shahid Bashiria vastaan (Ennakkoratkaisupyyntö — Rikosoikeudenkäynti — Kohtelias puhuttelutapa — Syrjintä — Kysymyksen merkityksellisyys — Toimivallan puuttuminen)	9
97/C 357/17	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 16 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-258/95 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Julius Fillibeck Söhne GmbH & Co. KG vastaan Finanzamt Neustadt (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Vastikkeellisten palvelujen suorittamisen käsite — Työnantajan suorittama työntekijöiden kuljetus)	9
97/C 357/18	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 16 päivänä lokakuuta 1997, yhdistetyissä asioissa C-69/96—C-79/96 (Consiglio di Staton esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Maria Antonella Garofalo y.m. vastaan Ministero della Sanità, Unità sanitaria locale (USL) nro 58 di Palermo (EY:n perustamissopimuksen 177 artikla — Toimivalta — Jäsenvaltion tuomioistuin — Kantelu Italian tasavallan presidentille ylimääräisessä muutoksenhakumenettelyssä — Consiglio di Staton pakollinen lausunto — Direktiivit 86/457/ETY ja 93/16/ETY — Yleislääkärin erikoistumiskoulutus — Ennen 1.1.1995 saavutetut oikeudet)	10
97/C 357/19	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 16 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-177/96 (Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Belgische Staat vastaan Banque Indosuez ym., Euroopan yhteisö (Polkumyynti — Jugoslaviasta peräisin olevat rauta- tai teräslevyt — Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian julistautuminen itsenäiseksi — Oikeusvarmuus)	11
97/C 357/20	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto), 16 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-304/96 (Tribunale amministrativo regionale della Liguria esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Hera SpA vastaan Unità sanitaria locale nro 3 — genovese (USL), Impresa Romagnoli SpA (Direktiivi 93/97/ETY — Julkiset hankinnat — Poikkeuksellisen alhaiset tarjoukset)	11
97/C 357/21	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto), 6 päivänä lokakuuta 1997, asiassa C-55/97 P, Association internationale des utilisateurs de fils de filaments artificiels et synthétiques et de soie naturelle (AIUFFASS), Belgian oikeuden mukaan perustettu yhdistys, Apparel, Knitting & Textiles Alliance (AKT), Englannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukevat Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (Muutoksenhaku — Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohta — Tekstiilit — Ilmeinen arvointivirhe — Liikakapasiteetti — Tutkittavaksi ottaminen)	12

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
97/C 357/22	Asia C-317/97 P: SA Smanorin sekä Hubert ja Monique Segaudin 15.9.1997 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-201/96, SA Smanor sekä Hubert ja Monique Segaud vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 3.7.1997 antamasta määräyksestä	12
97/C 357/23	Asia C-327/97 P: Christos Apostolidisin sekä 64 muun Karlsruhessa Euroopan transuraanin tutkimuslaitoksessa työskentelevän komission nykyisen ja entisen virkami- hen 19.9.1997 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuo- mioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-81/96, Christos Apostolidis ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tuki Euroopan unionin neuvosto, 10.7.1997 antamasta tuomiosta	13
97/C 357/24	Asia C-328/97: Bundesfinanzhofin 12.8.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Glob Sped AG vastaan Hauptzollamt Lörrach	13
97/C 357/25	Asia C-329/97: Bundesverwaltungsgerichtin 15.7.1997 tekemällään päätöksellä esi- ttämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Sezgin Ergat vastaan Stadt Ulm	14
97/C 357/26	Asia C-330/97: Portugalin tasavallan 23.9.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vas- taan nostama kanne	14
97/C 357/27	Asia C-333/97: Arbeitsgericht Gelsenkirchenin 29.8.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Susanne Lewen vastaan Lothar Denda, Denda Zahntechnik -yrityksen omistajana	15
97/C 357/28	Asia C-334/97: Euroopan yhteisöjen komission 24.9.1997 Comune di Montorio al Vomanoa vastaan nostama kanne	16
97/C 357/29	Asia C-335/97: Arbeidshof te Antwerpenin 17.9.1997 tekemällään päätöksellä esi- ttämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Rijksdienst voor Pensionen vastaan Wim Wes- tenborg	16
97/C 357/30	Asia C-336/97: Euroopan yhteisöjen komission 26.9.1997 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	17
97/C 357/31	Asia C-337/97: College van beroep studiefinancieringin 26.9.1997 tekemällään pää- töksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa C. P. M. Meeusen vastaan Hoofd- d- rektie van de Informatie Beheer Groep	18
97/C 357/32	Asia C-338/97: Verwaltungsgerichtshofin (Wien) 12.8.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Erna Pelzl, Johannes Kovac, Harald Hohen- berg, Kovac Schrott GmbH NFG KG, Wiener Städtische Allgemeine Versicherungs AG, Ulf Zmölnig, Kovac Management GmbH, P Kovac & Co GmbH ja Kovac Eisen Maschinen Metalle GmbH NFG KG vastaan Steiermarkin osavaltioin hallitus	19
97/C 357/33	Asia C-340/97: Bayerische Verwaltungsgericht Ansbachin 7.7.1997 tekemällään pää- töksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ömer Nazli, Caglar Nazli ja Melike Nazli vastaan Nürnbergin kaupunki	19

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
97/C 357/34	Asia C-341/97: Euroopan yhteisöjen komission 30.9.1997 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	19
97/C 357/35	Asia C-342/97: Landgericht München I:n 11.9.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH vastaan Klijsen Handel B.V.	20
97/C 357/36	Asia C-343/97: Euroopan yhteisöjen komission 1.10.1997 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	20
97/C 357/37	Asia C-344/97: Verwaltungsgerichtshofin (Wien) 12.8.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Wiener Städtische Allgemeine Versicherungs AG, Romed Karl Kleissl, Streiter KG Gasthof "Post", Alfred Eiter, Stefan Riml, Mag. Josef Nothdurfter Treuhand- und Steuerberatungsgesellschaft mbH (entinen Rasputin Vertriebsgesellschaft mbH), Tiroler Röhren- und Metallwerke AG, Elmar Kurz, Elisabeth Schüller, Anton Gschwentner GesmbH "Hotel Schwarzbrunn", Allgemeine Wirtschaftstreuhand- und Beratungsges. mbH, Kaiserwerke Elektrizitätsversorgung GesmbH, Miller Optik GesmbH, Michael Khuen-Belasi, DM Drogeriemarkt GmbH, ja flic flac Kinderbekleidungs-Handelsgesellschaft mbH vastaan Tiroler Landesregierung	21
97/C 357/38	Asia C-345/97: Saksan liittotasavallan 2.10.1997 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	21
97/C 357/39	Asia C-346/97: Länsrätten i Dalarnas länin 3.9.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Transwede Airways AB vastaan Riksskatteverket	22
97/C 357/40	Asia C-347/97: Euroopan yhteisöjen komission 6.10.1997 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	23
97/C 357/41	Asia C-348/97: Euroopan yhteisöjen komission 7.10.1997 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	23
97/C 357/42	Asia C-351/97: Euroopan yhteisöjen komission 13.10.1997 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	23
97/C 357/43	Asia C-352/97: Euroopan yhteisöjen komission 13.10.1997 Irlantia vastaan nostama kanne	24
97/C 357/44	Asia C-353/97: Euroopan yhteisöjen komission 13.10.1997 Irlantia vastaan nostama kanne	24
97/C 357/45	Asia C-354/97: Euroopan yhteisöjen komission 14.10.1997 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	25
97/C 357/46	Asian C-198/96 poistaminen rekisteristä	25
97/C 357/47	Asian C-362/96 poistaminen rekisteristä	26
97/C 357/48	Asian C-57/97 poistaminen rekisteristä	26

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

97/C 357/49	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 25 päivänä syyskuuta 1997, asiassa T-170/94, Shanghai Bicycle Corporation (Group) vastaan Euroopan unionin neuvosto (Polkumyynti – Valtiojohtoisen kaupankäynnin maat – Samankaltainen tuote – Yksilöllinen kohtelu – Polkumyyntimarginaalin laskeminen)	26
97/C 357/50	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 18 päivänä heinäkuuta 1997, asiassa T-44/96, Oleifici italiani SpA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Tarjouskilpailu oliiviöljyn toimittamiseksi veloituksetta Georgian ja Armenian väestölle — Vahinko, jonka tarjouskilpailun voittaja väittää kärsineensä sen vuoksi, että komission nimeämä kuljetusyritys otti oliiviöljyn myöhässä kuljetettavakseen — Kanne, jossa vaaditaan kumoamaan komission päätös kieltäytyä maksamasta korvausta — Soimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskeva kanne — Komission sopimuserusteinen velvollisuus, jolle vahingonkorvausvastuuta koskeva kanne perustuu — EY:n perustamissopimuksen 181 artiklassa tarkoitetun välityslausekkeen puuttuminen — Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen)	26
97/C 357/51	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 3 päivänä lokakuuta 1997, asiassa T-184/96, Eric Banda vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Lausunnon antaminen asiassa raukeaa — Tutkimatta jättäminen)	27
97/C 357/52	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 17 päivänä helmikuuta 1997, asiassa T-26/97, Antillean Rice Mills NV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne — Riidanalaisen toimen kumoaminen taannehtivin vaikutuksin — Lausunnon antaminen asiassa raukeaa)	27
97/C 357/53	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 29 päivänä syyskuuta 1997, asiassa T-83/97, Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Julkiset hankinnat — Valitus — Jäsenyyssveloitteiden noudattamatta jättämistä kokeva menettely — Päätös asian käsittelyn lopettamisesta — Kumoamiskanne — Tutkimatta jättäminen)	27
97/C 357/54	Asia T-215/97: Sari Kristiina Jouhkin 14.7.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	28
97/C 357/55	Asia T-231/97: New Europe Consulting Ltd:n ja P. Brownin 5.8.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	28
97/C 357/56	Asia T-241/97: Stork Amsterdam BV:n 21.8.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
97/C 357/57	Asia T-245/97: Kaufhof Warenhaus AG:n 29.8.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
97/C 357/58	Asia T-251/97: T. Port GmbH & Co:n 12.9.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
97/C 357/59	Asia T-252/97: Anton Dürbeck GmbH:n 16.9.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	31
97/C 357/60	Asia T-254/97: Fruchthandelsgesellschaft mbH Chemnitzin 19.9.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	31

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
97/C 357/61	Asia T-255/97: Georges Keiserin 17.9.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
97/C 357/62	Asia T-257/97: Hans C. Heroldin 19.9.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	33
97/C 357/63	Asia T-258/97: Eridania SpA:n ym. 22.9.1997 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	33
97/C 357/64	Asia T-259/97: Rui Teixeira Nevesin 23.9.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan nostama kanne	34
97/C 357/65	Asia T-260/97: Camar srl. -nimisen yhtiön 25.9.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	35
97/C 357/66	Asia T-264/97: D:n 2.10.1997 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	35

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(ensimmäinen jaosto),

25 päivänä syyskuuta 1997,

asiassa C-307/96 (Tribunal du travail de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Salvatore Baldone vastaan Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI) ⁽¹⁾

(Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 95 a artikla — Asetus (ETY) N:o 1248/92 — Siirtymätoimenpiteet — Etuuden määrän muuttaminen viran puolesta — Asianomaisten etuuden saajien oikeudet)

(97/C 357/01)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-307/96, jonka Tribunal du travail de Bruxelles on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Salvatore Baldone vastaan Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI) ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammattiharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2), sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83 (EYVL L 230, 22.8.1989, s. 6), sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä huhtikuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1248/92 (EYVL L 136, 19.5.1992, s. 7), 95 a artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Sevón sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) ja P. Jann, julkisasiamies: M. B. Elmer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 25.9.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammattiharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesä-

kuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä huhtikuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1248/92, 95 a artiklan kanssa on ristiriidassa se, että jäsenvaltion toimivaltainen laitos soveltaa viran puolesta muutosasetukseen sisältyneitä laskentasääntöjä asianomaisten etuuden saajan vahingoksi, kun tälle on maksettu ennen kyseisen artiklan 1.6.1992 tapahtumutta voimaantuloa työkyvyttömyyseläkettä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ennen tätä päivämäärää sovellettavien säännösten mukaisesti ja kun tätä eläkepäätöstä on oikaistu 31.5.1992 jälkeen.

⁽¹⁾ EYVL C 354, 23.11.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(kuudes jaosto),

30 päivänä syyskuuta 1997,

asiassa C-36/96 (Bundesverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Faik Günaydin, Hatice Günaydin, Günes Günaydin, Seda Günaydin vastaan Freistaat Bayern ⁽¹⁾

(ETY—Turkki-assosiaatiosopimus — Assosiaationeuvoston päätös — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Jäsenvaltion yleisillä työmarkkinoilla työskentelyn ja säännönmukaisen työskentelyn käsitteet — Määräaikainen ja rajoitettu työ- ja oleskelulupa — Oleskeluluvan voimaoloajan pidentämistä koskeva hakemus — Oikeuden väärinkäyttö)

(97/C 357/02)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-36/96, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan

nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Faik Günaydin, Hatice Günaydin, Günes Günaydin, Seda Günaydin vastaan Freistaat Bayern ennakkoratkaisun Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella perustetun assosiaationeuvoston assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tekemän päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini sekä tuomarit J. L. Murray, P. J. G. Kapteyn, H. Ragnemalm ja R. Schintgen (esittelevä tuomari), julkisasiamies: M. B. Elmer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 30.9.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella perustetun assosiaationeuvoston assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tekemän päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että Turkin kansalainen, joka on tehnyt laillisesti jäsenvaltiossa keskeytyksettä yli kolmen vuoden ajan tosiasialista ja todellista työtä saman työnantajan palveluksessa ja jonka ammatillinen asema ei objektiivisesti eroa niiden työntekijöiden asemasta, jotka tekevät saman työnantajan palveluksessa tai kyseisellä alalla samaa tai vastaavaa työtä, työskentelee määräyksessä tarkoitetulla tavalla säännönmukaisesti tämän jäsenvaltion yleisillä työmarkkinoilla. Tällainen Turkin kansalainen voi siten vaatia oleskelulupansa uudistamista vastaanottavassa jäsenvaltiossa, vaikka hänellä on ollut siellä ainoastaan määräaikainen lupa tehdä palkattua työtä nimenomaisesti mainitun työnantajan palveluksessa siinä tarkoituksessa, että hän perehtyy työhön ja valmistautuu työskentelemään kyseisen yrityksen eräässä tytäryhtiössä Turkissa, ja vaikka hän on saanut työ- ja oleskeluluvan ainoastaan tätä tarkoitusta varten.

2. Oikeuden väärinkäyttönä ei voida pitää sitä, että turkkilainen työntekijä haluaa jatkaa oleskeluaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa, vaikka hän oli nimenomaisesti suostunut oleskeluoikeutensa rajoittamiseen. Tämä työntekijä voi menettää päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan mukaiset oikeutensa sen vuoksi, että hän on ilmoittanut aikovansa palata Turkkiin sen jälkeen, kun hän on tehnyt kyseisessä jäsenvaltiossa palkattua työtä ammattitaitoaan täydentääkseen, ainoastaan siinä tapauksessa, että kansallinen tuomioistuin katsoo, että tämä ilmoitus on tehty pelkästään siinä tarkoituksessa, että asianomainen saisi perusteettomasti työ- ja oleskeluluvan vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

(¹) EYVL C 95, 30.3.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

30 päivänä syyskuuta 1997,

asiassa C-98/96 (Verwaltungsgericht Darmstadtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Kasim Ertanir vastaan Land Hessen (¹)

(ETY—Turkki-assosiaatiosopimus — Assosiaationeuvoston päätös — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Jäsenvaltion yleisillä työmarkkinoilla työskentelyn ja säännönmukaisen työskentelyn käsitteet — Nimenomaisesti mainitun työnantajan palveluksessa määräaikaisesti erikoiskokkina työskentelyyn rajoitettu oleskelulupa — Kaudet ilman työ- ja/tai oleskelulupaa — Työskentelykausien laskeminen)

(97/C 357/03)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-98/96, jonka Verwaltungsgericht Darmstadt (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Kasim Ertanir vastaan Land Hessen ennakkoratkaisun Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella perustetun assosiaationeuvoston assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tekemän päätöksen N:o 1/80 6 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini sekä tuomarit J. L. Murray, P. J. G. Kapteyn, H. Ragnemalm ja R. Schintgen (esittelevä tuomari), julkisasiamies: M. B. Elmer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 30.9.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella perustetun assosiaationeuvoston assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tekemän päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltiot eivät voi sen perusteella antaa kansallista lainsäädäntöä, jossa tietyiltä turkkilaisten siirtotyöläisten ryhmiltä, kuten erikoiskokeilta, evätään suoraan tämän artiklan 1 kohdan kolmessa luetelmakohdassa tunnustetut oikeudet.

2. Turkin kansalainen, joka on työskennellyt laillisesti jäsenvaltiossa keskeytyksettä yli vuoden ajan erikoiskokkina saman työnantajan palveluksessa, työskentelee päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla säännönmukaisesti tämän jäsenvaltion yleisillä työmarkkinoilla. Tällainen Turkin kansalainen

voi siten vaatia oleskelulupansa uudistamista vastaanottavassa jäsenvaltiossa, vaikka hänelle oli ilmoitettu työ- ja oleskelulupaa myönnettäessä, että nämä luvat myönnetään hänelle enintään kolmeksi vuodeksi ja ainoastaan tietynlaisista eli erikoiskokkina työskentelyä varten nimenomaisesti mainitun työnantajan palveluksessa.

3. Päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että laskettaessa tässä määräyksessä tarkoitettuja säännönmukaisia työskentelykausia on otettava huomioon lyhytaikaiset jaksot, joiden aikana turkkilaisella työntekijällä ei ole ollut voimassa olevaa oleskelu- tai työlupaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja jotka eivät kuulu tämän päätöksen 6 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan, silloin kun vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tästä syystä riitauttaneet asianomaisen oleskelun laillisuutta maan alueella vaan sitä vastoin myöntäneet hänelle uuden oleskelu- tai työluvan.

(¹) EYVL C 145, 18.5.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

1 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-345/95, Ranskan tasavalta, jota tukee Luxemburgin suurherttuakunta, vastaan Euroopan parlamentti (¹)

(Toimielinten kotipaikat — Euroopan parlamentti — Istuntojaksot)

(97/C 357/04)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-345/95, Ranskan tasavalta (asiamiehinnään Marc Perrin de Brichambaut ja Denys Wibaux), jota tukee Luxemburgin suurherttuakunta (asiamiehenään Nicolas Schmit) vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehenään Gregorio Garzón Clariana, avustajinaan Christian Pennera ja Hans Krück), jossa kantaja vaatii kumoamaan Euroopan parlamentin 20.9.1995 tekemän päätöksen, jolla se vahvisti vuoden 1996 työskentelykalenterinsa, yhteisöjen tuomioistuin toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray ja L. Sevón sekä tuomarit C. N. Kakouris, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm (esittelevä tuomari), M. Wathelet ja R. Schintgen, julkisasiamies: C. O. Lenz, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 1.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Parlamentin 20.9.1995 tekemä päätös, jolla se vahvisti vuoden 1996 työskentelykalenterinsa, kumotaan siltä

osin kuin siinä ei määrätä pidettäväksi Strasbourgissa 12 varsinaista täysistuntojaksoa vuonna 1996.

2. Parlamenti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
3. Luxemburgin suurherttuakunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 351, 39.12.1995.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

2 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-1/95 (Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbachin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Hellen Gerster vastaan Freistaat Bayern (¹)

(Miesten ja naisten välinen tasa-arvo — Virkamiehet — Osa-aikatyö — Palveluksessaoloajan laskeminen)

(97/C 357/05)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-1/95, jonka Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, Hellen Gerster vastaan Freistaat Bayern, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 119 artiklan tulkinnasta sekä miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10 päivänä helmikuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/117/ETY (EYVL L 45, 19.2.1975, s. 19) ja miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY (EYVL L 39, 14.2.1976, s. 40), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: neljännen jaoston puheenjohtaja J. L. Murray (esittelevä tuomari), joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn ja G. Hirsch, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 2.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. EY:n perustamissopimuksen 199 artiklaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan julkisoikeudellisiin virkasuh-teisiin.
2. Sellainen kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään, että laskettaessa virkamiehen palveluksessaoloaikoja sellaisesta työskentelyjaksosta, jossa työaika on vähin-

tään puolet ja enintään kaksi kolmasosaa säännöllisestä työajasta, otetaan huomioon vain kaksi kolmasosaa, ei kuulu EY:n perustamissopimuksen 119 artiklan eikä miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10 päivänä helmikuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/117/ETY soveltamisalaa.

3. Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY vastaista on sellainen kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään, että laskettaessa virkamiehen palveluksessaoloaikoja sellaisesta työskentelyjaksosta, jossa työaika on vähintään puolet ja enintään kaksi kolmasosaa säännöllisestä työajasta, otetaan huomioon vain kaksi kolmasosaa, jollei kyseistä lainsäädäntöä voida perustella objektiivisin perustein, jotka eivät mitenkään liity sukupuoleen perustuvaan syrjintään.

(¹) EYVL C 54, 4.3.1995.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

2 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-100/95 (Finanzgericht Bremenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Brigitte Kording vastaan Senator für Finanzen (¹)

(Miesten ja naisten välinen tasa-arvo — Virkamiehet — Osa-aikatyö — Oikeus saada vapautus tiettyyn virkaan oikeuttavasta kokeesta — Välillinen syrjintä)

(97/C 357/06)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-100/95, jonka Finanzgericht Bremen (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, Brigitte Kording vastaan Senator für Finanzen, ennakkoratkaisun miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY (EYVL L 39, 14.2.1976, s. 40), 3 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: neljännen jaoston puheenjohtaja J. L. Murray (esittelevä tuomari), joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuo-

marit P. J. G. Kapteyn ja G. Hirsch, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 2.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Sellainen kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään, että silloin kun osa-aikatyön työaika on vähintään puolet säännöllisestä työajasta, veroasiantuntijan virkaan oikeuttavasta kokeesta vapauttamiseksi edellytettyä työkokemusta pidennetään vastaavalla ajalla, on miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY 3 artiklan 1 kohdan vastaista, ellei kyseistä lainsäädäntöä voida perustella objektiivisin perustein, jotka eivät mitenkään liity sukupuoleen perustuvaan syrjintään.

(¹) EYVL C 137, 3.6.1995.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

2 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-259/95, Euroopan parlamentti vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukevat Ruotsin kuningaskunta ja Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Neuvoston päätöksen N:o 95/184/EY kumoaminen — Parlamentin oikeudet)

(97/C 357/07)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-259/95, Euroopan parlamentti (asiamiehinään Christian Pennera ja Auke Baas) vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään Guus Houttuin), jota tukevat Ruotsin kuningaskunta (asiamiehenään Lotty Nordling) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään John Forman ja Dominique Maidani), jossa kantaja vaatii kotona ja vapaa-aikana tapahtuvia tapaturmia koskevan yhteisön tietojenvaihtojärjestelmän perustamisesta tehdyn päätöksen N:o 94/3092/EY muuttamisesta 22 päivänä tuokuuta 1995 tehdyn neuvoston päätöksen N:o 95/184/EY (EYVL L 120, 31.5.1995, s. 36) kumoamista, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto) toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini sekä tuomarit J. L. Murray, G. Hirsch (esittelevä tuomari), H. Ragnemalm ja R. Schintgen, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 2.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. *Kanne hylätään.*
2. *Euroopan parlamentti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*
3. *Ruotsin kuningaskunta ja komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 248, 23.9.1995.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

2 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-122/96 (Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Stephen Austin Saldanha ja MTS Securities Corporation vastaan Hiross Holding AG (¹)

(Yhdenvertainen kohtelu — Kansalaisuuteen perustuva syrjintä — Kaksoiskansalaisuus — Perustamissopimuksen soveltamisala — Vakuus oikeudenkäyntikulujen maksamisesta)

(97/C 357/08)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-122/96, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Stephen Austin Saldanha ja MTS Securities Corporation vastaan Hiross Holding AG ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan ensimmäisen kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari) ja H. Ragnemalm, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 2.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että sen vastaista on se, että jäsenvaltio vaatii vakuutta oikeudenkäyntikulujen maksamisesta toisen jäsenvaltion kansalaiselta, jolla on samalla myös yhteisön ulkopuolisen maan kansalaisuus ja jonka kotipaikka on viimeksi mainitussa maassa, kun tämä kansalainen, jolla ei ole kotipaikkaa eikä omaisuutta ensin mainitussa jäsenvaltiossa, nostaa osakkeenomistajana kanteen tämän jäsenvaltion sivulituomioistuimessa tähän jäsenvaltion sijoittautunutta yhtiötä vastaan, jos tällaista vakuutta ei vaadita tämän jäsenvaltion kansalaisilta, joilla ei ole siellä omaisuutta eikä kotipaikkaa.

(¹) EYVL C 180, 22.6.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

2 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-144/96 (Cour du travail de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Office national des pensions (ONP) vastaan Maria Cirotti (¹)

(Sosiaaliturva — Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 46 ja 51 artikla)

(97/C 357/09)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-144/95, jonka Cour du travail de Bruxelles on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Office national des pensions (ONP) vastaan Maria Cirotti ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2), sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83 (EYVL L 230, 22.8.1983, s. 6), 46 ja 51 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini sekä tuomarit J. L. Murray (esittelevä tuomari), P. J. G. Kapteyn, G. Hirsch, ja H. Ragnemalm, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 2.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83, 46 artiklan ja 51 artiklan 1 kohdan säännöksiä on tulkittava siten, että niiden vastaista on, että se osa, joka maksetaan palkatun työntekijän vanhuusetuudesta jäsenvaltiossa sovellettavan lainsäädännön nojalla tämän erossa asuvalle puolisolalle, lasketaan uudelleen taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen yleistä kehitystä seuraavien tarkistusten perusteella, jotka koskevat kyseisen puolison toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla samaa työkyvyttömyysetuutta.

(¹) EYVL C 180, 22.6.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

2 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-208/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta ⁽¹⁾*(Jäsenyysselvoitteiden nuodattamata jättäminen — Direktiivi 92/119/ETY — Direktiivin täytäntöönpanon laiminlyönti)*

(97/C 357/10)

*(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)**(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)*

Asiassa C-208/95, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Hubert van Vliet) vastaan Belgian kuningaskunta (asiamiehenään Jan Devadder), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular — tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä 17 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/119/ETY (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 69) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini sekä tuomarit J. L. Murray, C. N. Kakouris, P. J. G. Kapteyn ja G. Hirsch (esittelevä tuomari), julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 2.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä 17 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/119/ETY 27 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
2. Belgian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 247, 24.8.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto),

9 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-67/95 (Tariefcommissien ennakkoratkaisupyynnö), Rank Xerox Manufacturing (Nederland) BV vastaan Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen ⁽¹⁾*(Yhteinen tullitariffi — Tariffinimikkeet — Kopio- ja telekopiolaitteet — Luokittelu yhdistettyyn nimikkeistöön)*

(97/C 357/11)

*(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)**(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)*

Asiassa C-67/95, jonka Tariefcommissie (Alankomaat) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Rank Xerox Manufacturing (Nederland) BV vastaan Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen ennakkoratkaisun tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1991 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2587/91 (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit G. F. Mancini ja G. Hirsch (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 9.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1991 annettua komission asetusta (ETY) N:o 2587/91 on tulkittava siten, että Rank Xerox 3010 ja Rank Xerox 3010 Editor -laitteiden kaltaiset laitteet, jotka on kokoonpantu kuvanlukijasta (skannerista), digitaalisesta osasta ja tulostinlaitteesta (laserkirjoittimesta), kuuluvat kyseisen asetuksen alanimikkeeseen 9009 12 00.

⁽¹⁾ EYVL C 101, 22.4.1995.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto),

9 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-152/95 (Tribunal administratif d'Amiensin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Michel Macon ym. vastaan
Préfet de l'Aisne ⁽¹⁾

(Maidon lisämaksu — Viitemäärä — Maidontuotannosta lopullisesti luopumista koskevan hyvityshakemuksen hylkääminen)

(97/C 357/12)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-152/95, jonka Tribunal administratif d'Amiens on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Michel Macon ym. vastaan Préfet de l'Aisne ennakkoratkaisun asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettujen viitemäärien vähentämistä koskevan hyvityksen ja maidontuotannosta lopullisesti luopumista koskevan hyvityksen vahvistamisesta 13 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1637/91 (EYVL L 150, 15.6.1991, s. 30) 2 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit G. F. Mancini ja G. Hirsch (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitettujen viitemäärien vähentämistä koskevan hyvityksen ja maidontuotannosta lopullisesti luopumista koskevan hyvityksen vahvistamisesta 13 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1637/91 2 artiklaa on tulkittava siten, että maidontuotannosta kokonaan ja lopullisesti luopumista koskeva hyvitys voidaan myöntää maatalouden harjoittajalle vain silloin, kun hän tuottaa hyvityshakemuksen tekemishetkellä maitoa asetuksen (ETY) N:o 857/84 12 artiklan c alakohdassa tarkoitettuna tuottajana ja kun hänellä on tätä varten hallussaan tilakohtainen viitemäärä suoramyyntin osalta.

⁽¹⁾ EYVL C 189, 22.7.1995.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

9 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-163/95 (House of Lordsin ennakkoratkaisupyyntö), Elsbeth Freifrau von Horn vastaan Kevin Cinnamon ⁽¹⁾

(Brysselin yleissopimus — 21 artikla — Vireilläolo — San Sebastianin liittymissopimus — 29 artikla — Siirtymäsäännökset)

(97/C 357/13)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-163/95, jonka House of Lords on saattanut tuomioistuimen toimivaltaa ja tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkittamisesta yhteisöjen tuomioistuimessa 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, Elsbeth Freifrau von Horn vastaan Kevin Cinnamon, ennakkoratkaisun edellä mainitun 27 päivänä syyskuuta 1968 tehdyn yleissopimuksen (EYVL L 299, 31.12.1972, s. 32) 21 artiklan tulkinnasta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 304, 30.10.1978, s. 1, ja ensin mainittu yleissopimus sellaisena kuin se on muutettuna s. 77), Helleenien tasavallan liittymisestä 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 388, 3.10.1989, s. 1) sekä Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 285, 3.10.1989, s. 1), sekä viimeksi mainitun 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyn yleissopimukseen 29 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto) toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm sekä tuomarit G. F. Mancini (esittelevä tuomari), P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray ja G. Hirsch, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 9.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevaan yleissopimuksen 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyn yleissopimuksen 29 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kun kahdessa eri sopimusvaltiossa nonstetaan samojen asiainsaisten välillä samaa asiaa koskevia kanteita ja kun kanteista ensimmäinen on nostettu ennen Brysselin yleissopimuksen voimaantuloa näiden kahden valtion välillä ja niistä toinen yleissopimuksen voimaantulon jälkeen, sen

tuomioistuimen, jossa kanne on myöhemmin nostettu, on sovellettava Brysselin yleissopimuksen 21 artiklaa, jos tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on katsonut olevansa toimivaltainen sellaisen säännön perusteella, joka vastaa Brysselin yleissopimuksen II osaston määräyksiä tai sellaisen sopimuksen määräyksiä, joka asian tullessa vireille oli voimassa kyseisten valtioiden välillä, ja sen on sovellettava tätä artiklaa väliaikaisesti, jos se tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, ei ole vielä lausunut omasta toimivallastaan. Tuomioistuimen, jossa kanne on myöhemmin nostettu, ei sen sijaan pidä soveltaa Brysselin yleissopimuksen 21 artiklaa, jos se tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on katsonut olevansa toimivaltainen sellaisen säännön perusteella, joka ei vastaa Brysselin yleissopimuksen II osaston määräyksiä tai sellaisen sopimuksen määräyksiä, joka asian tullessa vireille oli voimassa näiden valtioiden välillä.

(¹) EYVL C 189, 22.7.1995.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

9 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-21/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Neuvoston direktiivi 84/466/Euratom)

(97/C 357/14)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käänös; lopullinen käänös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-21/96, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään Thomas F. Cusack ja Isabel Martínez del Peral) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehinnään Alberto José Navarro González ja Rosario Silva de Lapuerta), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut lääketieteellisessä tutkimuksessa ja hoidossa olevien henkilöiden säteilysuojelua koskevista perustoimenpiteistä 3 päivänä syyskuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/446/Euratom (EYVL L 265, 5.10.1984, s. 1), 3, 4 ja 5 artiklan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm sekä tuomarit G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari), J. L. Murray ja G. Hirsch, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 9.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia lääketieteellisessä tutkimuksessa ja hoidossa olevien henkilöiden säteilysuojelua koskevista perustoimenpiteistä 3 päivänä syyskuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/446/Euratom 3, 4 ja 5 artiklan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä ja määräyksiä.

2. Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 133, 4.5.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

9 päivänä lokakuuta 1997,

yhdistetyissä asioissa C-31/96, C-32/96 ja C-33/96 (Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad de Extremadura, Cáceres, esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Antonio Naranjo Arjona vastaan Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Francisco Vicente Mateos vastaan Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) ja Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) vastaan Laura García Lázaro (¹)

(Sosiaaliturva — Työkyvyttömyys — Vanhuuseläkkeet — Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 47 artiklan 1 kohta — Etuuksien laskeminen)

(97/C 357/15)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käänös; lopullinen käänös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asiassa C-31/96, C-32/96 ja C-33/96, jotka Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad de Extremadura, Cáceres (Espanja), on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistui-

men käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, Antonio Naranjo Arjona vastaan Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Francisco Vicente Mateos vastaan Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) ja Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) vastaan Laura García Lázaro, ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2) 47 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, sellaisena kuin asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/93 (EYVL L 230, 22.8.1983, s. 6) ja mukautettuna Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisehdoista ja perustamissopimusten mukautuksista tehdyn asiakirjan liitteessä I olevalla VII osalla (EYVL L 302, 15.11.1985, s. 23) sekä sittemmin muutettuna 30 päivänä huhtikuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1248/92 (EYVL L 136, 19.5.1992, s. 7), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto) toimien kokoonpanossa: viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava tuomari J. C. Moitinho de Almeida sekä tuomarit D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 9.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83 ja mukautettuna Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisehdoista ja perustamissopimusten mukautuksista tehdyn asiakirjan liitteessä I olevalla VIII osalla, 47 artiklan 1 kohdan e alakohdan, josta on 30 päivänä huhtikuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1248/92 voimaantulon jälkeen tullut g alakohdan, mukaan kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevissa pääasioissa vakuutusmaksun perusteiden keskiarvo lasketaan ainoastaan niiden vakuutusmaksujen perusteella, jotka on tosiasiallisesti maksettu sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, ja näin laskettu etuuden teoreettinen määrä on mukautettava rahanarvon muutoksiin ja korotettava tasolle, jolla se olisi, jos asianomaiset henkilöt olisivat jatkaneet työskentelyä samoissa oloissa kyseisessä jäsenvaltiossa. Jos kuitenkin osoittautuu, että tällä tavalla tulkitun säännöksen soveltaminen on niille työntekijöille, jotka ovat jo ennen, kuin tämä säännös tuli tässä jäsenvaltiossa voimaan, työskennelleet palkattuina työntekijöinä jossakin toisessa jäsenvaltiossa, epäedullisempaa kuin viimeksi mainitun valtion kanssa aikaisemmin tehdyn sopimuksen soveltaminen. toimivaltaisen tuomioistuimen on poikkeuksellisesti sovellettava tämän sopimuksen määräyksiä.

(¹) EYVL C 95, 30.3.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto),

9 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-291/96 (Amtsgericht Reutlingenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti Martino Gradoa ja Shahid Bashiria vastaan (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Rikosoikeudenkäynti — Kohdeltias puhuttelutapa — Syrjintä — Kysymyksen merkityksellisyys — Toimivallan puuttuminen)

(97/C 357/16)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-291/96, jonka Amtsgericht Reutlingen (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa, jossa vastaajina ovat Martino Gradoa ja Shahid Bashir, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen (esittelevä tuomari) sekä tuomarit G. F. Mancini ja G. Hirsch, julkisasiamies: G. Tesauro, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Yhteisöjen tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata Amtsgericht Reutlingenin esittämään kysymykseen.

(¹) EYVL C 318, 26.10.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

16 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-258/95 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Julius Fillibeck Söhne GmbH & Co. KG vastaan Finanzamt Neustadt (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Vastikkeellisten palvelujen suorittamisen käsite — Työnantajan suorittama työntekijöiden kuljetus)

(97/C 357/17)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-258/95, jonka Bundesfinanzhof on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisö-

jen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Julius Fillibeck Söhne GmbH & Co. KG vastaan Finanzamt Neustadt ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1), 2 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 2 kohdan tulkinna, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, P.Jann ja L. Sevón (esittelevä tuomari), julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 16.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 2 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että huolehtiessaan tietyn matkan päässä työpäikältä asuvien työntekijöidensä kuljettamisesta heidän asunnoiltaan heidän työpaikoilleen vastikkeetta ja ilman konkreettista yhteyttä työskentelyyn tai palkkaukseen työnantaja ei suorita tässä säännöksessä tarkoitettua vastikkeellista palvelua.
2. Kuudennen direktiivin 77/388/ETY 6 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että se, että työnantaja huolehtii työntekijöiden kuljettamisesta vastikkeetta yritykselle kuuluvalla ajoneuvolla heidän asuntojensa ja työpaikkansa välillä, tyydyttää pääasiallisesti työntekijöiden yksityisiä tarpeita ja palvelee siten yritykselle kuulumattomia tarkoituksia. Tätä säännöstä ei kuitenkaan voida soveltaa silloin, kun yrityksen tarpeet edellyttävät tietyissä erityisissä olosuhteissa, kuten vaikeuksissa turvautua muihin sopiviin kulkuvälineisiin ja työpaikan sijainnin vaihdellessa, että työnantaja huolehtii työntekijöiden kuljettamisesta, jolloin tätä palvelua ei näistä syistä suoriteta yritykselle kuulumattomiin tarkoituksiin.
3. Toiseen kysymykseen annettu vastaus käy myös silloin, kun työnantaja ei kuljeta työntekijöitä omilla ajoneuvoillaan, vaan antaa kuljetuksen yhden työntekijänsä tehtäväksi tämän yksityisellä ajoneuvolla.

(¹) EYVL C 268, 14.10.1995.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

16 päivänä lokakuuta 1997,

yhdistetyissä asioissa C-69/96—C-79/96 (Consiglio di Stato esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Maria Antonella Garofalo y.m. vastaan Ministero della Sanità, Unità sanitaria locale (USL) nro 58 di Palermo (¹)

(EY:n perustamissopimuksen 177 artikla — Toimivalta — Jäsenvaltion tuomioistuin — Kantelu Italian tasavallan presidentille ylimääräisessä muutoksenhakumenettelyssä — Consiglio di Stato pakollinen lausunto — Direktiivit 86/457/ETY ja 93/16/ETY — Yleislääkärin erikoistumiskoulutus — Ennen 1.1.1995 saavutetut oikeudet)

(97/C 357/18)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-69/96—C-79/96, jotka Consiglio di Stato (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Maria Antonella Garofalo (C-69/96), Giovanni Pagano (C-70/96), Rosa Bruna Vitale (C-71/96), Francesca Nuccio (C-72/96), Giacomo Cangialosi (C-73/96), Giacoma D'Amico (C-74/96), Giulia Lombardo (C-75/96), Emanuela Gioenco (C-76/96), Caterina Lo Gaglio (C-77/96), Daniela Guerrera (C-78/96), Cesare Di Marco (C-79/96) vastaan Ministero della Sanità, Unità sanitaria locale (USL) nro 58 di Palermo ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan ja yleislääkärin erityiskoulutuksesta 15 päivänä syyskuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/457/ETY (EYVL L 267, 19.9.1986, s. 26) 7 artiklan tulkinna, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 16.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Kun Consiglio di Stato antaa lausuntonsa ylimääräisessä muutoksenhakumenettelyssä, sitä on pidettävä EY:n perustamissopimuksen 177 artiklassa tarkoitettuna tuomioistuimena.
2. Lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnistamisen helpottamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/16/ETY 36 artiklan 2 kohtaa, jolla on korvattu yleislääkärin erityiskoulutuksesta 15 päivänä syyskuuta 1986 an-

tun neuvoston direktiivin 86/457/ETY 7 artiklan 2 kohta, on tulkittava siten, että jäsenvaltio voi määrittellä yleislääkäreiden saavutetut oikeudet 1.1.1995 edeltävien tilanteiden osalta sillä ainoalla edellytyksellä, että se tunnustaa sellaisten lääkäreiden oikeudet, jotka olivat lääketieteen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/362/ETY mukaisesti sijoittautuneet sen alueelle ennen 1.1.1995, harjoittaa yleislääkäri ammattia sosiaaliturvajärjestelmässään, vaikka he eivät ole suorittaneet yleislääkäriin erikoistumiskoulutusta ja vaikka he eivät ole solmineet palvelussuhdetta kyseisen valtion sosiaaliturvajärjestelmässä.

Lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Jugoslaviasta peräisin olevien rauta- tai teräslevyjen tuonnissa ja tämän tuonnin osalta käyttöön otetun väliaikaisen polkumyynnitullin lopullisesta kantamisesta 18 päivänä heinäkuuta 1988 annetulla komission päätöksellä 2131/88/EHTY käyttöön otettua polkumyynnitullia, jota päätöksen 1 artiklan sanamuodon mukaan sovelletaan "Jugoslaviasta peräisin olevien" tiettyjen terästeollisuuden tuotteiden tuontiin, sovelletaan myös vastaavien tuotteiden sellaisten tuottajien ja viejien tuotteisiin, jotka sijoittautuutaan Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan alueelle olivat itsenäisyysjulistuksen takia sijoittautuneita kyseisten tuotteiden tuontiajankohtana entisen Jugoslavian tasaval- lan Makedonian alueelle.

(¹) EYVL C 233, 10.8.1996.

(¹) EYVL C 145, 18.5.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

16 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-177/96 (Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Belgische Staat vastaan Banque Indosuez ym., Euroopan yhteisö (¹)

(Polkumyynti — Jugoslaviasta peräisin olevat rauta- tai teräslevyt — Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian julistautuminen itsenäiseksi — Oikeusvarmuus)

(97/C 357/19)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-177/96, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, Belgische Staat vastaan Banque Indosuez ym., Euroopan yhteisö, ennakkoratkaisun lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Jugoslaviasta peräisin olevien rauta- tai teräslevyjen tuonnissa ja tämän tuonnin osalta käyttöön otetun väliaikaisen polkumyynnitullin lopullisesta kantamisesta 18 päivänä heinäkuuta 1988 annetun komission päätöksen 2131/88/EHTY (EYVL L 188, 11.7.1988, s. 14) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm sekä tuomarit R. Schintgen, G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari) ja G. Hirsch, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 16.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto),

16 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-304/96 (Tribunale amministrativo regionale della Liguria esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Hera SpA vastaan Unità sanitaria locale nro 3 — genovese (USL), Impresa Romagnoli SpA (¹)

(Direktiivi 93/97/ETY — Julkiset hankinnat — Poikkeuksellisen alhaiset tarjoukset)

(97/C 357/20)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-304/96, jonka Tribunale amministrativo regionale della Liguria (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, Hera SpA vastaan Unità sanitaria locale nro 3 — genovese (USL), Impresa Romagnoli SpA, ennakkoratkaisun julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY (EYVL L 199, 9.8.1993, s. 54) 30 artiklan 4 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), tuomien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm (esittelevä tuomari) sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn ja J. L. Murray, julkisasiamies: C. O. Lenz, kirjaaja: R. Grass, on antanut 16.10.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta

1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY 30 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että sen mukaan bankintaviranomainen ei voi 31.12.1992 jälkeen hylätä poikkeuksellisen alhaisia tarjouksia noudattamatta tämän säännöksen ensimmäisessä alakohdassa säädettyä tarkastusmenettelyä.

(¹) EYVL C 336, 9.11.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(ensimmäinen jaosto),

6 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa C-55/97 P, Association internationale des utilisateurs de fils de filaments artificiels et synthétiques et de soie naturelle (AIUFFASS), Belgian oikeuden mukaan perustettu yhdistys, Apparel, Knitting & Textiles Alliance (AKT), Englannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukevat Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (¹)

(Muutoksenhaku — Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohta — Tekstiilit — Ilmeinen arviointivirhe — Liikakapasiteetti — Tutkittavaksi ottaminen)

(97/C 357/21)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käänös; lopullinen käänös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-55/97 P, Association internationale des utilisateurs de fils de filaments artificiels et synthétiques et de soie naturelle (AIUFFASS), Belgian oikeuden mukaan perustettu yhdistys, kotipaikka Gent (Belgia) ja Apparel, Knitting & Textiles Alliance (AKT), Englannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Lontoo, edustajinaan asianajajat Michel Waelbroeck, Jules Stuyck ja Oliver Spletdoorn, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Ernest Arendt, 8—10 rue Mathias Hardt, jossa kantajat ovat hakeneet muutosta Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) asiassa T-380/94, AIUFFASS ja AKT vastaan komissio, 12.12.1996 antamaan tuomioon, ja vaatineet tämän tuomion kumoamista, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Xavier Lewis), jota tukevat Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään Lindsey Nicoli, avustajinaan Richard Plender ja Stephen Morris), yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti L. Sevón sekä tuomarit D. A. O. Edward ja M. Wathelet (esittelevä tuomari), julkisiamies C. O. Lenz, kirjaaja: R. Grass, on antanut 6.10.1997 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1. Valitus hylätään.

2. Kantajat veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 108, 5.4.1997.

SA Smanorin sekä Hubert ja Monique Segaudin 15.9.1997 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-201/96, SA Smanor sekä Hubert ja Monique Segaud vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 3.7.1997 antamasta määräyksestä

(Asia C-317/97 P)

(97/C 357/22)

SA Smanor sekä Hubert ja Monique Segaud ovat valittaneet 15.9.1997 Euroopan tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-201/96, SA Smanor sekä Hubert ja Monique Segaud vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 3.7.1997 antamasta määräyksestä. Kantajien edustajana on asianajaja Laurence Roques, Val de Marne, ja prosessiosoite 7/9 rue du Général de Larminat, Créteil.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen määräyksen, ratkaisee asian uudelleen ja hyväksyy valittajien alunperin esittämät vaatimukset sekä velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön johdetun oikeuden rikkominen: kun otetaan huomioon esillä olevaan asiaan liittyvät olosuhteet, eli komission pitkäaikainen ja perustelematon laiminlyönti toimia, minkä välittömänä seurauksena on ollut yhä kasvavaa ja suunnatonta vahinkoa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole voinut, rikkomatta sille kuuluvaa velvollisuutta ottaa huomioon kaikki esillä olevan asian kannalta merkitykselliset seikat, todeta komissiolla olleen samalaista vapaata harkintavaltaa kuin asiassa C-247/87, Star Fruit vastaan komissio (¹), mikä ei mitenkään liity esillä olevaan asiaan, koska siinä viitattiin seikkoihin, joilla ei ole mitään tekemistä yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 298/87, Smanor, antamasta tuomiosta (²) välttämättä aiheutuvien oikeudellisten seurausten kanssa.

(¹) Kok. 1989, s. 291.

(²) Kok. 1988, s. 4489.

Christos Apostolidisin sekä 64 muun Karlsruheessa Euroopan transuraanin tutkimuslaitoksessa työskentelevän komission nykyisen ja entisen virkamiehen 19.9.1997 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-81/96, Christos Apostolidis ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tuki Euroopan unionin neuvosto, 10.7.1997 antamasta tuomiosta

(Asia C-327/97 P)

(97/C 357/23)

Christos Apostolidis sekä 64 muuta Karlsruheessa Euroopan transuraanin tutkimuslaitoksessa työskentelevää komission nykyistä ja entistä virkamiestä ovat valittaneet 19.9.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-81/96, Christos Apostolidis ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tuki Euroopan unionin neuvosto, 10.7.1997 antamasta tuomiosta. Valittajien edustajina ovat asianajajat Jean-Noël Louis, Thierry Demasure ja Ariane Tornel, ja prosessiosoite Luxemburgissa on Sàrl Fiduciaire Myson, 30 rue Cessange.

Valittajat, vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-81/96, Apostolidis ym. vastaan komissio, 10.7.1997 antaman tuomion, jolla kantajien nostama kanne on hylätty;

tekee sen, minkä ensimmäisen oikeusasteen olisi pitänyt tehdä, eli

- kumoaa päätöksen, jolla hylättiin valittajien vaatimus siitä, että heidän palkkalaskelmansa vuoden 1992 tamikuulta vahvistettaisiin,
- velvoittaa komission maksamaan kullekin valittajalle vahingonkorvauksena aineettomasta vahingosta 50 000 Belgian frangia,
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien menettelystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- EY:n perustamissopimuksen 215 artiklan toisen kohdan määräysten sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan määräysten rikkominen, valittajien kanteennostointiresjä koskeva ilmeinen arviointivirhe.
- EY:n perustamissopimuksen 176 artiklan ja sitä koskevan oikeuskäytännön rikkominen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-64/92, komissio vastaan neuvosto, 27.10.1994 antaman tuomion virheellinen tulkinta: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että asiassa T-64/92 annetulla tuomiolla määrättiin kaksi toisistaan erottamatonta veloitetta eli määrättiin, että

neuvoston on annettava asetus, jolla vahvistetaan erityinen korjauskerroin Berliinille ja toinen Karlsruheelle. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siten rikkonut perustamissopimuksen 176 artiklan määräystä, kun se on katsonut, että komissiolla ei ollut velvollisuutta vahvistaa uudelleen palkkalaskelmia soveltaen työskentelymaan korjauskerrointa, joka on laskettu pääkaupungin elinkustannusten mukaan valittajien työskentely paikan erityisen korjauskertoimen puuttuessa.

- Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 63 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen määräysten rikkominen: Henkilöstösääntöjen määräysten mukaan, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on ne asiassa C-301/90 ⁽¹⁾, komissio vastaan neuvosto, antamassaan tuomiossa täsmentänyt, Karlsruheessa olevaa työskentelypaikkaa koskevan erityisen korjauskerrotoimen puuttuessa virkamiesten palkkalaskelmat on tehtävä pääkaupunkia, eli valituksenalaisessa asiassa Berliiniä, koskevaa korjauskerrointa soveltaen. Koska komissio on päättänyt harkintavaltansa nojalla olla nostamatta kannetta neuvostoa vastaan, näyttää siltä, että sen on näin ollen sovellettava valittajien palkkalaskelmaan työskentelymaan korjauskerrointa, joka on laskettu suhteessa sen pääkaupungin eli Berliinin elinkustannuksiin.

⁽¹⁾ Kok. 1992, s. I-221.

Bundesfinanzhofin 12.8.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Glob Sped AG vastaan Hauptzollamt Lörrach

(Asia C-328/97)

(97/C 357/24)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 12.8.1997 tekemällään, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 22.9.1997 saapuneella päätöksellä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Glob Sped AG vastaan Hauptzollamt Lörrach seuraavaan kysymykseen:

1. Onko yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-405/95, Bioforce II, Echinacea, 15.5.1997 antaman tuomion 15 kohdassa olevat perustelut ymmärrettävä siten että, että valmiste voidaan katsoa tuotteeksi, jolla on CN-nimikkeessä 3004 tarkoitettuna lääkkeen ominaispiirteet ilman että sen tarvitsisi objektiivisesti soveltua terapeuttisiin tai ennaltaehkäiseviin tarkoituksiin, vaan se voidaan luokitella tähän nimikkeeseen jo pelkästään valmisteen myyntimuodon ja pakkaukseen muodostaman kokonaisuuden perusteella (käyttöohje, pakkaus, lääkkeen antotapa ja markkinointi) eli sen subjektiivisten ominaisuuksien perusteella?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Onko vuoden 1993 yhdistettyä nimikkeistöä tulkittava siten, että nimikkeeseen 3004 — Lääkeaineet, joissa

on sekoitettuja tai sekoittamattomia tuotteita terapeuttisia tai ennaltaehkäisevää käyttöä varten — vähittäismyymintuodoissa tai -pakkauksissa — on luokiteltava sellaiset vitamiinitabletit kuin Taxofit Vitamin C+CA -porettabletit ja Taxofit Vitamin C -purutabletit, jotka sisältävät tablettia kohti 1000 tai 500 milligrammaa C-vitamiinia (askorbiinihappoa) ja jotka asetetaan vähittäismyynnissä sillä tavoin kaupan, että niitä olisi käytettävä pakkaukseen sisältyvän kirjallisen käyttöohjeen sisältämien tietojen mukaan tietyllä tavalla annosteltuna muun muassa "vastustuskyvyn parantamiseen: vilustumissairauksissa ja flunssaan liittyvissä tulehdustaudeissa — allergioissa" tai "ennaltaehkäisevästi sellaisina aikoina, jolloin sairastumisvaara on suuri", ja joita saadaan myydä lääkkeenä Saksan liittotasavallassa?

Bundesverwaltungsgerichtin 15.7.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Sezgin Ergat vastaan Stadt Ulm

(Asia C-329/97)

(97/C 357/25)

Bundesverwaltungsgericht on pyytänyt 15.7.1997 tekemälään, yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 22.9.1997 saapuneella päätöksellään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Sezgin Ergat vastaan Stadt Ulm seuraavaan kysymykseen:

Täyttääkö sellainen Turkin kansalainen, joka on tullut säännönmukaisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän perheenjäsenenä maahan maahantuloa koskevan kansallisen ulkomaalaislainsäädännön mukaisesti ilman velvollisuutta hankkia oleskelulupaa ja jolla on myöhemmin ollut tiettyjä ajanjaksoja lukuunottamatta oleskelulupa mutta joka on esittänyt hakemuksen viimeksi voimassa olleen oleskeluluvan jatkamiseksi 26 päivää luvan voimassaolon päättymisen jälkeen, assosiaation kehittymisestä tehdyn ETY—Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 7 artiklan 1 kohdassa asetetut edellytykset, joiden mukaan hänen on täytynyt asua "säännönmukaisesti tässä jäsenvaltiossa vähintään kolme vuotta" (ensimmäinen luettelukohta) tai "vähintään viisi vuotta" (toinen luettelukohta) silloin, kun kansalliset viranomaiset ovat hylänneet hakemuksen oleskeluluvan jatkamisesta?

Portugalin tasavallan 23.9.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-330/97)

(97/C 357/26)

Portugalin tasavalta on nostanut 23.9.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen

komissiota vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat professori João Mota de Campos, tohtori Luís Fernandes ja tohtori Maria Luísa Duarte, ja prosessiosoite Luxemburgissa on Portugalin suurlähetystö, 33 allée Scheffer.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa Portugalin yrityksen EPAC — Empresa para a Agroalimentação e Cereais SA — hyväksi suorittamista toimenpiteistä 9 päivänä heinäkuuta 1997 tehdyn komission päätöksen C(97) 2130 lopull.,

— velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

— EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan rikkominen (päätös on perusteltu ristiriitaisesti ja puutteellisesti).

— EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan rikkominen: Portugalin hallituksen 30 miljardin escudon suuruinen takaus pankkilainalle, jonka tarkoituksena oli EPAC:n lyhytaikaisen velan muuttaminen keskipitkän aikavälin velaksi, ei ollut valtion tukea EPAC:lle. Siihen, että myönnetään takaus pelkälle julkisen yrityksen velan uudelleenjärjestelylle, ei liity valtion varojen siirtoa kyseiselle yritykselle. EPAC:n ja kansainvälisen pankkikonsortion välillä neuvoteltujen lainojen korkoprosentti ainoastaan heijastaa asiaan osallisten luottolaitosten halua toteuttaa sellainen rahoitustoimenpide, jonka tarkoituksena on EPAC:n maksukykyä uhkaavan, vanhan lyhytaikaisen velan uudelleenjärjestelyä näiltä pankeilta olevien luottojen muuttaminen pitkäaikaisiksi veloiksi.

EPAC on täysin julkisin varoin rahoitettu yritys. Koska valtio omistaa yrityksen koko pääoman, se pyrkii takaamaan sen yleistä etua palvelevan toiminnan jatkumisen, jota varten yritys on perustettu, ja erityisesti sen tavoitteen toteutumisen, että yritys turvaa viljojen ostamisen kansallisilta tuottajilta ja perushyödykkeen huoltotilanteen maassa. Portugalin valtiolla on ainoana osakkeenomistajana ja yleisen edun turvaajana oikeus ja samaan aikaan yksinomainen velvollisuus tukea EPAC:tä. Kun valtio käytännössä toteutti tämän tuen myöntämällä takauksen, se ei antanut EPAC:lle sellaista taloudellista tai rahoituksellista etua, jota se ei olisi voinut antaa markkinataloudessa toimivan sijoittajan peruskriteerin mukaisesti.

Valtio ei myöntänyt EPAC:lle mitään tukea. Se on ainoastaan eräällä vähäisellä toimenpiteellä kohtuullisessa määrin korjannut aikaisemman, yritystä suuresti vahingoittaneen toimintansa seuraukset. Kun Portugalin hallitus perusti Siloporin, se ei sijoittanut tähän sel-

laista riittävää pääomaa, että tämä yritys olisi voinut maksaa EPAC:lle siltä Siloporille siirrettyjen varojen arvon. Jos EPAC:n saatava Siloporilta maksetaan kokonaisuudessaan, EPAC voi luopua valtion takauksesta kokonaan ja palauttaa täysin rahoituksellisen tasapainonsa.

- EY:n perustamissopimuksen 222 ja 90 artiklan rikkominen (julkisten ja yksityisten yritysten välinen mielivaltainen syrjintä): Vaikka takauksen katsottaisiin olevan EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion tukea, toimenpide olisi perustamissopimuksen 90 artiklan 2 kohdan mukaan perusteltu. EPAC:n toimita ei koostu pelkästä viljan tuonnista ja myynnistä. Tällaista toimita olisi jo pidettävä yleisen taloudellisen tarkoituksen kannalta merkittävänä, kun otetaan huomioon tuodun viljamäärän merkitys maan huollossa. Yrityksellä on kuitenkin toimintaa myös seuraavilla aloilla: i) Portugalin maatalouden siemen-, lannoite- ja kasvinsuojeluainehuolto; ii) viljan osto kotimaisilta tuottajilta, jotka pääasiallisesti ovat pienviljelijöitä ja jotka tällä tavalla voivat ratkaista ongelman, miten saada vilja myytyä; iii) palvelujen suorittaminen teollisuudelle ja maataloudelle, esimerkiksi laboratoriotuki, maataloustuotannon tekninen avustaminen, satovakuutusten ja kampanjarahoituksen välittäminen, maatalouteen liittyvä ilmaitelu, viljan varastointi, kuivatus ja lajittelu.

- EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan rikkominen: Takaus ei millään tavalla vääristä kilpailua tai vaikuta yhteisön sisäiseen kauppaan. Sitä, että pelkästään tilastollisesti osoitetaan, että Portugalin ja Euroopan yhteisön välillä käydään viljakauppaa, ei voida pitää riittävänä näyttönä tästä.

- EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan rikkominen: Ne perusteet, joita komissio on esittänyt osoittaakseen, että 92 artiklan 3 kohdassa olevilla oikeuttamisperusteilla ja etenkin c alakohdassa olevalla oikeuttamisperusteella ei ole merkitystä asiassa, ovat puutteellisia ja ristiriidassa komission itsensä määrittelemien suuntaviivojen kanssa, joita yhteisöjen oikeuskäytännössä on pidetty oikeudellisesti sitovina. Komissio on hylännyt sen käsityksen, että tuki olisi hätätilanteen vuoksi perusteltua tukea, ja perustanut käsityksensä vakaviin ja törkeisiin virheisiin sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta, eikä se ole myöskään perusteellisesti tutkinut, onko 92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa olevien oikeuttamisperusteiden soveltaminen poissuljettua, koska se ei ole millään tavalla osoittanut, että yhteistä etua vahingoitetaan tavalla, jota ei voida hyväksyä.

- Suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen: Takauksen lakkauttaminen aiheuttaisi välitöntä ja erityisesti EPAC:n

osalta myös korjaamatonta vahinkoa. Sitä vastoin ei voida osoittaa, että takauksen voimassa pitäminen tuomion antamiseen saakka aiheuttaisi kilpaileville toimijoille vahinkoa, josta ei — jos se näytettäisiin toteen — voisi saada korvausta nostamalla kanne Portugalin valtiota vastaan, jos tämän todettaisiin rikkoneen valtion tukia koskevaa yhteisön säännöstöä.

- Portugalin valtio ei voi oikeudellisesti toteuttaa toimenpidettä, johon komissio on sen riidanalaisella päätöksellä velvoittanut.

- Luottamuksensuojan periaatteen luokkaaminen: Ne syyt, joiden vuoksi Portugalin valtio myönsi takauksen EPAC:n pankkilainojen konsolidoimiseksi ja jotka olivat välittömässä yhteydessä Portugalin valtion vastuuseen siitä, että Silopor ei pystynyt maksamaan velkaansa EPAC:lle, riittivät synnyttämään EPAC:lle ja velkojapankeille perustellun luottamuksen takauksen laillisuuteen.

Arbeitsgericht Gelsenkirchenin 29.8.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Susanne Lewen vastaan Lothar Denda, Denda Zahntechnik -yrityksen omistajana

(Asia C-333/97)

(97/C 357/27)

Arbeitsgericht Gelsenkirchen (3. jaosto) on pyytänyt 29.8.1997, tekemällään, yhteisöjen tuomioistuimen kirjaimoon 24.9.1997 saapuneella päätöksellään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Susanne Lewen vastaan Lothar Denda, Denda Zahntechnik -yrityksen omistajana seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko joulubonus EY:n perustamissopimuksen 119 artiklassa taikka direktiivin 92/85/ETY (1) 11 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua palkkaa bonuksen maksamisvuonna suoritetusta työstä myös silloin, kun työnantaja myöntää sen kannustukseksi työsuorituksiin tulevaisuudessa tai työnantajauskollisuuteen? Voidaanko olettaa, että kyse on tällaisesta palkasta ainakin silloin, kun työnantaja ei ole ilmoittanut ennen bonuksen maksamisvuoden alkua, että hän tulee ottamaan seuraavan vuoden jouluna

huomioon ainoastaan tulevat työsuoritukset ja toisin sanoen jättää ottamatta huomioon sellaiset työntekijät, joiden työsuhteet ovat katkolla bonuksen maksamisai- kana?

2. Onko kyseessä EY:n perustamissopimuksen 119 artiklan, direktiivin 92/85/ETY 11 artiklan 2 kohdan ja direktiivin 96/34/EY⁽²⁾ (joka on vielä pantava täytännön) liitteen 2 lausekkeen 6 kohdan rikkominen, kun työnantaja jättää bonuksen maksamisen ulkopuolelle kokonaan naiset, jotka joulubonuksen maksamisen aikaan ovat vanhempainlomalla ottamatta huomioon bonuksen maksamisvuonna suoritettua työtä ja pakollista äitiyslomaa (jonka aikana työskentely on kielletty)?
3. Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko kyseessä EY:n perustamissopimuksen 119 artiklan, direktiivin 92/85/ETY 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja direktiivin 96/34/EY liitteen 2 lausekkeen 6 kohdan rikkominen, kun työnantaja ottaa joulubonuksen myöntämisessä vanhempainlomalla olevan naisen osalta huomioon suoritusta vähentävinä seuraavat ajat:

- vanhempainloman ajan
- pakollisen äitiysloman (jonka aikana työskentely on kielletty)?

Kansallinen tuomioistuin pyytää Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ottamaan esitettyjen kysymysten rajoissa kantaa myös direktiivin 96/34/EY liitteen 2 lausekkeen 6 kohdan soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EYVL L 348, 28.11.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 145, 19.6.1996, s. 4.

Euroopan yhteisöjen komission 24.9.1997 Comune di Montorio al Vomanoa vastaan nostama kanne

(Asia C-334/97)

(97/C 357/28)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 24.9.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Comune di Montorio al Vomanoa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellisen yksikön virkamies Paolo Stancanelli, avustajanaan asianajaja Alberto Dal Ferro, ja proessiosoite Luxemburgissa on c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. Velvoittaa Comune di Montorio al Vomanon palauttamaan

— 455 200 000 Italian liiraa (ITL) pääomana ja 650 885 399 ITL korkoina sopimuksen nro 147 rahoituksesta;

— 158 400 000 ITL pääomana ja 243 672 000 ITL korkoina sopimuksen nro 149 rahoituksesta;

mikä on yhteensä 1 508 157 399 ITL, lisättyinä koroilla 31.8.1997 lukien palautettaviksi vaadittujen summien maksupäivään saakka, koska edellä mainitut sopimukset on purettava;

2. velvoittaa Comune di Montorio al Vomanon maksamaan komissiolle 50 000 000 ITL tai muun kohtuulliseksi katsotun summan vahingonkorvauksena siitä, että edellä mainittuja sopimuksia ei täytetty;
3. velvoittaa Montorio al Vomanon kunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä välityslausekkeen nojalla nostettu kanne koskee kantajan vastaajalle myöntämien rahoitustukien takaisin perimistä; tuet myönnettiin, jotta vastaaja toteuttaisi a) tuuli- ja dieselkäyttöisen, 225 kw:n suuruisen optimoidun voimanjaon integroidun järjestelmän (sopimus nro WE/147-85) ja b) tuuli- ja dieselkäyttöisellä järjestelmällä täydennetyin vesivoimalan (sopimus nro HY/149-85). Komissio päätti purkaa kyseiset osapuolten välillä Italian oikeuden mukaan tehdyt sopimukset, koska vastaaja ei ollut täyttänyt niitä.

Arbeidshof te Antwerpenin 17.9.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Rijksdienst voor Pensionen vastaan Wim Westenberg

(Asia C-335/97)

(97/C 357/29)

Arbeidshof te Antwerpen on 17.9.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 26.9.1997, pyytänyt Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Rijksdienst voor Pensionen vastaan Wim Westenberg seuraaviin kysymyksiin:

1. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta pyydetään ennakkoratkaisua alla mainittuihin kysymyksiin, jotka koskevat tiettyjen säännösten tulkintaa ja niiden muiden säännösten tulkintaa, joita yhteisöjen tuomioistuin katsoo tarpeelliseksi ottaa huomioon.

Onko yhteisön oikeuden mukaista, ja erityisesti 25.3.1957 tehdyn Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 5, 48 ja 51 artiklan mukaista sekä työvoiman vapaan liikkuvuuden periaatteen ja toimivaltaisten viranomaisten yhteistyöperiaatteen mukaista katsoa, että kansallinen tuomioistuin ei saa jättää soveltamatta kyseessä olevaa Belgian lainsäädäntöä, jos se toteaa, että sovellettaessa kansallista oikeussääntöä (kuten 20.7.1990 annetun Belgian lain 3 §:n 1 momenttia, jossa säädetään, että siirtotyöläiselle maksetaan alempaa, perheettömälle 60 prosentin mukaan laskettavaa eläkettä perheelliselle 75 prosentin mukaan laskettavan eläkkeen sijasta, jos hänen puolisonsa saa vanhuuseläkettä tai vastaavia etuuksia toisen valtion järjestelmän nojalla) siirtotyöläisen eläke pienenee ja että tätä kansallista oikeussääntöä ei voida tulkita niin, että työntekijöiden vapaalle liikkuvuudelle sosiaaliturvajärjestelmien puuttuvasta yhteistyöstä odottamatta aiheutuva haitta voitaisiin välttää, ja että näin ollen tällaisen oikeussääntöä soveltaminen haittaa työntekijöiden vapaata liikkuvuutta?

2. Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään tulkitsemaan asiassa C-165/91, Van Munster, 5.10.1994 antamansa tuomion (Kok. 1994, s. I-4661) ulottuvuutta edellä mainittujen yhteisön oikeuden säännösten valossa.

a) Tarkoitetaanko tuomion 21—31 kohdassa, joissa käsitellään toista kysymystä, ”sosiaaliturvajärjestelmien puuttuvasta yhteistyöstä odottamatta aiheutuvaa haittaa”?

b) Kun sovellettavaa kansallista oikeussääntöä ei voida tulkita niin, että työntekijöiden vapaalle liikkuvuudelle yksittäistapauksessa odottamatta aiheutuva haitta voitaisiin välttää, onko tuomiolauselman 2 kohtaa tulkittava tuomion 32—34 kohdan valossa siten, että kansallisen tuomioistuimen on sovellettava oikeussääntöä rajoituksetta, vai siten, että kansallisen tuomioistuimen on jätettävä soveltamatta tätä oikeussääntöä?

3. Onko 5.10.1994 annetun tuomion tuomiolauselman 2 kohdan sekä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön valossa yhteisön oikeuden mukaista, ja erityisesti perustamissopimuksen 5, 48 ja 51 artiklan mukaista katsoa, että kansallinen tuomioistuin ei saa jättää soveltamatta nimenomaisia ja pakottavia kansallisia oikeussääntöjä, jotta voitaisiin välttää haitta, joka aiheutuu

— näiden oikeussääntöjen soveltamisesta siirtotyöläisiin, jotka ovat käyttäneet oikeuttaan työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen?

— jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien puuttuvasta yhteistyöstä?

Euroopan yhteisöjen komission 26.9.1997 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-336/97)

(97/C 357/30)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa 26.9.1997 kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Komission asiamies on oikeudellisen yksikön virkamies Paolo Stancanelli, avustajanaan asianajaja Claudio Tesauro, Napoli, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

— toteaa, että koska Italian tasavalta ei ole varmistanut direktiivin 82/501/ETY (1) 7 artiklan 1 kohdan kolmannen luettelukohdan mukaisesti, että niiden laitosten osalta, joista on annettu asetuksen 5 artiklassa edellytetty ilmoitus teollisesta toiminnasta, on laadittu pelastussuunnitelma laitoksen ulkopuolista toimintaa varten,

— ja koska se ei ole järjestänyt direktiivin 82/501/ETY 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastuksia tai muulla toiminnan laatuun sopivalla tavalla valvonut sitä kansallisten säännösten mukaisesti,

se ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia jäsenyysoikeuksiaan,

— velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on perustettava tai nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on muun muassa varmistaa, että niiden laitosten osalta, joista on annettu ilmoitus teolli-

sesta toiminnasta, on laadittu pelastussuunnitelma laitoksen ulkopuolista toimintaa varten. Toimivaltaisten viranomaisten on lisäksi saman artiklan 2 kohdan mukaisesti järjestettävä tarkastuksia tai muulla toiminnan laatuun sopivalla tavalla valvottava sitä kansallisten säännösten mukaisesti. On selvää, että tämän säännöksen asianmukainen täytäntöönpano edellyttää sekä sitä, että jäsenvaltiot nimeävät toimivaltaiset viranomaiset että sitä, että jäsenvaltiot varmistavat, että pelastussuunnitelmat todella laaditaan ja että näiden suunnitelmien tuomivuutta valvotaan, direktiivissä säädetyssä määräjassa.

Tasavallan presidentin asetuksen nro. 175/88 alkuperäisessä versiossa säädettiin, että prefektien oli laadittava valmistajien toimittamien tietojen ja ministeriön tätä asiaa varten nimenomaisesti tekemän tutkimuksen perusteella pelastussuunnitelma tasavallan presidentin asetuksen 4 pykälässä tarkoitettujen laitosten osalta, joista on annettu ilmoitus. Siinä säädettiin lisäksi, että tarkastuksesta vastasivat ympäristöministeriön ja terveysministeriön toimivaltaisten julkishallinnon tai virastojen henkilöstön joukosta nimeämät virkamiehet.

Komissio väitti, että vaikka kyseinen asetus ehkä muodollisesti näytti täyttävän direktiivin 82/501/ETY 7 artiklassa säädetyt edellytykset, se osoittautui kuitenkin käytännössä täysin riittämättömäksi, koska sen jälkeen kun asetusta oli sovellettu muutaman vuoden ajan, pelastussuunnitelmia oli laadittu vain vähän ja tarkastus- ja valvonta oli puutteellista.

Italian viranomaisten tämän jälkeen ilmoittamalla lainsäädännön muutoksilla ei ole onnistuttu korjaamaan näitä puutteita, eikä niillä ole poistettu kyseisiä jäsenyysvelvoitteiden laiminlyöntejä.

Komissio lisää vielä, että direktiivin täytäntöönpanoa koskevan asetuksen myöhempien muutosten, jotka toteutettiin lailla nro 137/97, perusteella ei voida todeta, että kyseisten jäsenyysvelvoitteiden laiminlyönti olisi päättynyt.

Komissio katsoo, että pelastussuunnitelmien laatimista laitoksen ulkopuolista toimintaa varten tai teollista toimintaa koskevia tarkastuksia tai muita toiminnan laatuun sopivia valvontatapoja ei ole vielä tähän mennessä täysin toteutettu. Komissio katsoo tästä syystä, että Italian tasavalta ei ole noudattanut sille yhteisön oikeuden mukaan kuuluvia jäsenyysvelvoitteita.

(¹) EYVL L 230, 5.8.1982, s. 1.

College van beroep studiefinanciering 26.9.1997 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa C. P. M. Meeusen vastaan Hoofddirectie van de Informatie Beheer Groep

(Asia C-337/97)

(97/C 357/31)

College van beroep studiefinanciering on pyytänyt 26.9.1997 tekemällänsä, yhteisöjen tuomioistuimeen 29.9.1997 saapuneella päätöksellään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa C. P. M. Meeusen vastaan Hoofddirectie van de Informatie Beheer Groep seuraaviin kysymyksiin:

1.A. Estääkö tässä tapauksessa kyseisen kaltainen tilanne, jossa kantajan äiti on sellaisen osakeyhtiön palveluksessa, jonka johtaja ja ainoa osakkeenomistaja äidin puoliso on, sen, että äitiä voidaan pitää EY:n perustamissopimuksen 48 artiklassa ja asetuksessa (ETY) N:o 1612/68 (¹) tarkoitettuna siirtotyöläisenä?

Jos vastaus 1.A kysymykseen on kieltävä;

1.B. Asiassa C-3/90, Bernini, 26.2.1992 antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että jäsenvaltion työntekijän lapsille myöntämä opintotuki on siirtotyöläisen kannalta asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu sosiaalinen etu, kun siirtotyöläinen edelleenkin vastaa lapsen elatuksesta. Voiko lapsi näin ollen vedota kyseiseen 7 artiklan 2 kohtaan saadakseen opintotukea samoilla edellytyksillä kuin kotimaisten työntekijöiden lapset ja onko erityisesti niin, ettei hänen osaltaan voida asettaa hänen asuinpaikkaansa koskevaa lisäedellytystä?

Päteekö tämä sääntö kokonaisuudessaan myös silloin, jos siirtotyöläistä on pidettävä rajatyöntekijänä?

1.C. Päteekö asiassa Bernini annetussa tuomiossa todettu oikeussääntö, sellaisena kuin se on edellä kysymyksessä 1.B esitetty, myös silloin, jos siirtotyöläisen lapsi ei ole koskaan asunut Alankomaissa, kuten tässä tapauksessa, jossa kantaja ei ole koskaan asunut Alankomaissa?

2. Onko EY:n perustamissopimuksen 52 artiklaa tulkittava siten, että asiassa Bernini annetusta tuomiosta ilmenevästä oikeussäännöstä, sellaisena kuin se esitetään edellä kysymyksessä 1.B., johtuvan kaltainen tae pätee myös sellaisen toisen jäsenvaltion kansalaisen lapsen osalta, joka toimii toisessa jäsenvaltiossa itsenäisenä ammatinharjoittajana?

Missä määrin myös sillä seikalla, että lapsi ei ole koskaan asunut Alankomaissa, ja sillä seikalla, että toinen lapsen vanhemmista ei asu siinä maassa, jossa hän toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana, on merkitystä asiassa?

(¹) EYVL 1968, L 257, 19.10.1968, s. 2.

Verwaltungsgerichtshofin (Wien) 12.8.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Erna Pelzl, Johannes Kovac, Harald Hohenberg, Kovac Schrott GmbH NFG KG, Wiener Städtische Allgemeine Versicherungs AG, Ulf Zmölnig, Kovac Management GmbH, P Kovac & Co GmbH ja Kovac Eisen Maschinen Metalle GmbH NFG KG vastaan Steiermarkin osavaltioin hallitus

(Asia C-338/97)

(97/C 357/32)

Verwaltungsgerichtshof (Wien) on pyytänyt 12.8.1997 tekemällään, yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 29.9.1997 saapuneella päätöksellään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Erna Pelzl, Johannes Kovac, Harald Hohenberg, Kovac Schrott GmbH NFG KG, Wiener Städtische Allgemeine Versicherungs AG, Ulf Zmölnig, Kovac Management GmbH, P Kovac & Co GmbH ja Kovac Eisen Maschinen Metalle GmbH NFG KG vastaan Steiermarkin osavaltioin hallitus seuraavaan kysymykseen:

Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 33 artiklan 1 kohdan vastaista (liikevaihtoveron kaltaisuutensa vuoksi) sellaisen veron kantaminen, jota Euroopan yhteisöjen jäsenvaltion osavaltio (Bundesland) kantaa kalenterivuositain kaikilta matkailuun välillisesti tai välittömästi liittyvää liiketoimintaa harjoittavilta yrittäjiltä, joilla on kotipaikka tai kiinteä toimipaikka tietyllä rajoitetulla ja tarkemmin määritetyllä alueella — ja tällaiset alueet kattavat yhteensä lähes koko osavaltion alueen — ja jonka suuruus pääpiirteissään määräytyy suhteellisesti kunkin yrittäjän ennen kaikkea tässä osavaltiossa kertyneen vuotuisen liikevaihdon perusteella, joskin vaihdellen kunkin alueen matkailullisen merkittävyyden ja lainsäätäjän mielestä matkailusta asianomaiselle elinkeinonhaaralle (ammattiryhmälle) aiheutuvien hyötyjen mukaan, ja jota koskevassa järjestelmässä aikaisemmin maksetun veron vähentäminen (Vorsteuerabzug) ei ole mahdollista?

(¹) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Bayerische Verwaltungsgericht Ansbachin 7.7.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ömer Nazli, Caglar Nazli ja Melike Nazli vastaan Nürnbergin kaupunki

(Asia C-340/97)

(97/C 357/33)

Bayerische Verwaltungsgericht Ansbach (viides jaosto) on pyytänyt 7.7.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 1.10.1997, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Ömer Nazli, Caglar Nazli ja Melike Nazli vastaan Nürnbergin kaupunki ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Menettääkö turkkilainen työntekijä, joka on saanut oikeudellisen asemansa Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella perustetun assosiaationeuvoston assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tekemän päätöksen nro 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan perusteella, tämän asemansa sen takia, että hänet on otettu tutkintavankeuteen rikoksesta epäiltynä ja tutkintavankeuden syynä olleen rikoksen takia oikeusvoimaisesti tuomittu tämän jälkeen ehdolliseen vapausrangaistukseen?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko tällaisen turkkilaisen työntekijän karkottaminen pelkästään yleisestävistä syistä eli muiden ulkomaalaisten pelottamiseksi yhteensopivaa päätöksen nro 1/80 14 artiklan 1 kohdan kanssa?

Euroopan yhteisöjen komission 30.9.1997 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-341/97)

(97/C 357/34)

Euroopan yhteisöjen komissio on 30.9.1997 nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on H. van Vliet, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Alankomaiden kuningaskunta on jättänyt noudattamatta EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se antoi 16.12.1992 asetuksen ulkomaisten myrkyllisten dinoflagellaattien maahantuonnin estämisestä, ja

2. velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisella asetuksella, jossa säädetään, ettei Alankomaihin saa tuoda muista jäsenvaltioista (nuoria) nilviäisiä pintavesiin istutettaviksi (esimerkiksi kyseisten nilviäisten viljelemiseksi), rajoitetaan jäsenvaltioiden välistä kauppaa, ja se kuuluu näin ollen perustamissopimuksen 30 artiklassa määrätyn kiellon soveltamisalaan.

Riidanalainen asetus ei ole, päinvastoin kuin Alankomaiden hallitus esittää, oikeutettu perustamissopimuksen 36 artiklan nojalla. Alankomaiden hallituksen mukaan riidanalaisella asetuksella on tarkoitus estää se, että Alankomaiden vesille tuotaisiin ulkomaisia leviä (ns. dinoflagellaatteja) tai niiden rakkoja (eloonjäämisvaihe), joiden johdosta kaksikuorisissa nilviäisissä voi syntyä myrkkyyä, kuten Paralytic Shellfish Poison -nimistä myrkkyyä (jäljempänä PSP-myrkky). PSP-myrkkyä sisältävien kaksikuoristen nilviäisten nauttiminen voi Alankomaiden hallituksen mukaan olla haitallista ihmisten terveydelle (se voi muun muassa johtaa halvaantumiseen ja joskus jopa kuolemaan). Kaksikuorisissa nilviäisissä voi Alankomaiden hallituksen mukaan olla PSP-myrkkyä, koska ne käyttävät ravinnokseen PSP-myrkkyä tuottavia leviä. Ei kuutenkaan ole mitään todisteita siitä, että PSP-myrkkyä tuottavia dinoflagellaatteja tulisi maahan kaksikuoristen nilviäisten maahantuonnin myötä. Yhteisössä on lukuisia rannikkoalueita, joilla ei koskaan tai ei ainakaan useisiin vuosiin ole enää tavattu PSP-myrkkyä tuottavia dinoflagellaatteja; kaksikuoristen nilviäisten tuontiin tällaisilta alueilta ja niiden istuttamiseen Alankomaiden vesiin ei liity mitään vaaraa. Komissio katsoo siis, että Alankomaat voi saavuttaa tavoitteensa vaatimalla, että tuodut kaksikuoristen nilviäisten erät voidaan istuttaa Alankomaiden pintavesiin vain, jos erien mukana on todistus, josta ilmenee, että kyseinen erä on peräisin sellaiselta rannikkoalueelta, jossa ei vielä koskaan ole tavattu PSP-myrkkyä tuottavia dinoflagellaatteja tai jossa niitä ei viime aikoina ole tavattu.

Landgericht München I:n 11.9.1997 tekemällään päätöksellä esittävä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH vastaan Klijsen Handel B.V.

(Asia C-342/97)

(97/C 357/35)

Landgericht München I on pyytänyt 11.9.1997 tekemällään, yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 1.10.1997 saapuneella päätöksellä yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH vastaan Klijsen Handel B.V. seuraaviin kysymyksiin:

1. Kun tavaramerkki ja merkki koostuvat vain yhdestä alkusointuisesta tavusta ja kun näiden ainoat vokaaliyhdistelmät ovat alultaan samanlaisia ja kun merkissä käytetään tavamerkin (ainoan) loppukonsonantin kaltaista konsonanttia (d:n sijasta t) kolmen konsonantin ryhmässä, johon kuuluu myös s-kirjain, onko katsottava, että vaarana on tämän merkin sekaantuminen tavamerkkiin näiden samankaltaisuuden vuoksi ja sen vuoksi, että merkkiä ja tavamerkkiä käytetään samankaltaisissa tavaroissa tai palveluissa; ovatko toisin sanoen jalkineiden tuotenimet Lloyd ja Loints sekoitettavissa toisiinsa?
2. Mitä merkitystä on tältä osin direktiivin sanamuodolla (¹), jonka mukaan sekaannusvaara sisältää vaaran merkin ja tavamerkin välisestä miellelyhtymästä?
3. Jos merkin tunnettuusaste on 10 prosenttia asianomaisessa kohderyhmässä, onko lähdettävä siitä, että merkillä on erityinen tunnusvoima (besondere Kennzeichnungskraft), minkä vuoksi merkillä on asialliselta ulottuvuudeltaan tavallista laajempi suoja?

Onko näin silloin, kun tunnettuusaste on 36 prosenttia?

Jos suoja on tällä tavalla ulottuvuudeltaan tavallista laajempi, onko ensimmäiseen kysymykseen vastattava tämän vuoksi eri tavalla, jos tuomioistuimella on vastannut tähän ensimmäiseen kysymykseen alun perin kielteisesti?

4. Onko pelkästään sen vuoksi, että tavamerkkiin ei sisälly kuvailevia osia, katsottava, että tämä tavaramerkki on erityisen tunnusvoimainen?

(¹) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 89/104/ETY (EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 1.10.1997 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-343/97)

(97/C 357/36)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 1.10.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellinen neuvonantaja Götz zur Hausen ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuimella

1. toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesti

sesta levittämisestä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY⁽¹⁾ ja geneettisesti muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa annetun neuvoston direktiivin 90/219/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 7 päivänä marraskuuta 1994 annetun komission direktiivin 94/51/EY⁽²⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä;

2. velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat asiassa C-320/97⁽³⁾ esitettyjä; täytäntöönpanolle varattu määräaika on päättynyt direktiivin 90/220/ETY osalta 23.10.1991 ja direktiivin 94/51/EY osalta 30.4.1995.

⁽¹⁾ EYVL 1990, L 117, 8.5.1990, s. 15.

⁽²⁾ EYVL 1994, L 297, 18.11.1994, s. 29.

⁽³⁾ EYVL 1997, C 331, 1.11.1997, s. 13.

Verwaltungsgerichtshofin (Wien) 12.8.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Wiener Städtische Allgemeine Versicherungs AG, Romed Karl Kleissl, Streiter KG Gasthof "Post", Alfred Eiter, Stefan Riml, Mag. Josef Nothdurfter Treuhand- und Steuerberatungsgesellschaft mbH (entinen Rasputin Vertriebsgesellschaft mbH), Tiroler Röhren- und Metallwerke AG, Elmar Kurz, Elisabeth Schüller, Anton Gschwentner GesmbH "Hotel Schwarzbrunn", Allgemeine Wirtschaftstreuhand- und Beratungsges. mbH, Kaiserwerke Elektrizitätsversorgungs GesmbH, Miller Optik GesmbH, Michael Khuen-Belasi, DM Drogeriemarkt GmbH, ja flic flac Kinderbekleidungs-Handelsgesellschaft mbH vastaan Tiroler Landesregierung

(Asia C-344/97)

(97/C 357/37)

Verwaltungsgerichtshof (Wien) on pyytänyt 12.8.1997 tekemällään, yhteisöjen tuomioistuimeen 2.10.1997 saapuneella päätöksellään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Wiener Städtische Allgemeine Versicherungs AG, Romed Karl Kleissl, Streiter KG Gasthof "Post", Alfred Eiter, Stefan Riml, Mag. Josef Nothdurfter Treuhand- und Steuerberatungsgesellschaft mbH (entinen Rasputin Vertriebsgesellschaft mbH), Tiroler Röhren- und Metallwerke AG, Elmar Kurz, Elisabeth Schüller, Anton Gschwentner GesmbH "Hotel Schwarzbrunn", Allgemeine Wirtschaftstreuhand- und Beratungsges. mbH, Kaiserwerke Elektrizitätsversorgungs GesmbH, Miller Optik GesmbH, Michael Khuen-Belasi, DM Drogeriemarkt GmbH, ja flic flac Kinderbekleidungs-Handelsgesellschaft mbH vastaan Tiroler Landesregierung seuraavaan kysymykseen:

Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 17.5.1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ (kuudes arvonlisädirektiivi) 33 artiklan 1 kohtaa siinä tarkoitettua käsitteeseen "luonteeltaan liikevaihtovero" osalta tulkittava siten, että tämän säännöksen vastaista on kantaa yrittäjältä seuraavanlaista matkailuveroa (maksua),

— maksu peritään matkailuun välittömästi tai välillisesti liittyvää liiketoimintaa harjoittavilta yrittäjiltä, ja siten lukumääräisesti suurelta määrältä, mutta ei kuitenkaan kaikilta yrittäjiltä,

— maksu tulee joko paikallisen matkailualan elinkeinoyhdistyksen (Fremdenverkehrsverband) hyväksi käytettäväksi matkailun edistämiseen tai koko alueen (Land) toimivaltaisen rahaston hyväksi,

— vero määätyy vuotuisen liikevaihton perusteella, kuitenkin tietyin poikkeuksin; erityisesti näitä ovat se, että tämän liikevaihdon osalta ei oteta huomioon sellaisille suorituksen vastaanottajille tehtyjä suorituksia, joiden kotipaikat sijaitsevat säännöksen alueellisen soveltamisalan ulkopuolella, sikäli kuin kysymys ei ole kiinteästä toimipaikasta, joka sijaitsee säännöksen alueelliseen soveltamisalaan kuuluvalla alueella (osavaltiomuotoisen jäsenvaltion osavaltiossa) ja sikäli kuin kysymyksessä ei ole loppukuluttajalle tehtävä suoritus, ja toiseksi se, että liikevaihdon osalta huomioon ei oteta muita suorituksia, sikäli kuin niitä ei suoriteta pelkästään tai suurimmaksi osaksi säännöksen alueellisen soveltamisalan (jäsenvaltion osavaltio) sisäpuolella,

— maksun suuruus on porrastettu sen hyödyn perusteella, jonka lainsäätäjä on arvioinut eri elinkeinohaarojen, joilla verovelvolliset toimivat, saavan matkailusta,

— veron määrä on matkailullisesti merkittävässä paikossa muita paikkoja suurempi ja

— aikaisemmin järjestelmässä maksetun veron vähentäminen (Vorsteuerabzug) ei ole mahdollista?

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Saksan liittotasavallan 2.10.1997 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia C-345/97)

(97/C 357/38)

Saksan liittotasavalta on nostanut 2.10.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat liittovaltion talousministeriön Ministerialrat Dr. Ernst Röder ja saman ministeriön Regierungsdirektor Claus-Dieter Quassowski, D-53107 Bonn.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta annetun direktiivin 76/895/ETY, viljojen torjunta-ainejäämistä annetun direktiivin 86/362/ETY, eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta annetun direktiivin 86/363/ETY, ja torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvukunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihanneksut, annetun direktiivin 90/642/ETY muuttamisesta 25 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/41/EY (¹) siltä osin kuin siinä on lisätty

- direktiivin 76/895/EY 1 artiklan 3 kohdan toiseen virkkeeseen
- direktiivin 86/362/ETY 1 artiklan 2 kohdan d alakohtaan
- direktiivin 86/363/ETY 1 artiklan 2 kohdan b alakohtaan
- direktiivin 90/642/ETY 1 artiklan 2 kohdan e alakohtaan

säännös, jonka mukaan kunkin direktiivin 5 a artiklassa säädettyä sovintomenettelyä on sovellettava myös imeväisten ja pikkulasten ruokiin,

2. velvoittaa Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Saksan liittohallitus katsoo, että siltä osin kuin riitauteussuissa direktiivissä säädetään sovellettavaksi sovintomenettelyä imeväisten ja pikkulasten ruokiin neuvosto ei olisi saanut antaa sitä EY:n perustamissopimuksen 43 artiklan nojalla vaan se olisi mahdollisesti voinut antaa direktiivin 100 a artiklan nojalla.

Niiden tuotteiden osalta, joihin sovelletaan imeväisten ja pikkulasten ruokia koskevia direktiivejä, ei ole kysymys EY:n perustamissopimuksessa tarkoitetuista maataloustuotteista. Päätös siitä, ovatko kyseiset tuotteet katsottava EY:n perustamissopimuksen liitteessä II oleviksi tuotteiksi vai onko ne katsottava johonkin liitteeseen II sisällyttömään tullinimikkeeseen kuuluviksi tuotteiksi, voidaan tehdä ainoastaan yksittäistapauksessa tuotteen valmistamisessa käytettyjen aineiden perusteella. Huomattavan osan sellaisista tuotteista osalta, joita direktiivit 91/321/ETY ja 96/5/EY koskevat, ei ole kysymys maataloustuotteista vaan tuotteista, jotka on luokiteltava Brysselin tullinimikkeistön 19 tai 21 ryhmään kuuluviksi tuotteiksi.

Vaikka olennainen osa riidanalaisen direktiivin käsittämistä imeväisten ja pikkulasten ruoista kuuluisikin liitteen II tuotteisiin, jolloin niihin sovellettaisiin yhteisen maatalouspolitiikan säännöksiä, tästä ei vielä välttämättä seuraa se, että säännöksellä toteutetaan yhtä tai useampaa perustamissopimuksen 39 artiklassa luetelluista päämääristä. Liittohallituksen mukaan säädöksen, jonka ensisijai-

nen päämäärä on ihmisten terveyden suojeleminen, oikeusperustan on oltava EY:n perustamissopimuksen 100 a artikla, vaikka säädös koskisi myös tuotteita, jotka on lueteltu perustamissopimuksen liitteessä II, ja vaikka säädöksellä toteutettaisiin vielä tämän ohella yhtä tai useampaa yhteisen maatalouspolitiikan päämääristä. Imeväisten ja pikkulasten ruokien torjunta-ainejäämien vahvistaminen palvelee ensi sijassa yleisen terveyden suojelemista, ja sitä koskeva säädös on annettava sen takia EY:n perustamissopimuksen 100 a artiklan nojalla.

(¹) EYVL L 184, 12.7.1997, s. 33.

Länsrätten i Dalarnas länin 3.9.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Transwede Airways AB vastaan Riksskatteverket

(Asia C-346/97)

(97/C 357/39)

Länsrätten i Dalarnas län on pyytänyt 3.9.1997 tekemälään, yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 6.10.1997 saapuneella päätöksellään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Transwede Airways AB vastaan Riksskatteverket seuraaviin kysymyksiin:

1. Ovatko kyseiset, kotimaan lentoliikenteen ympäristöverosta annetun lain 1988:1567 nojalla suoritettavat verotustoimenpiteet ristiriidassa neuvoston direktiivin 92/81/ETY (¹) (kivennäisöljydirektiivi) kanssa, jonka 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on vapautettava yhdenmukaistetusta valmisteverosta kivennäisöljyt, jotka toimitetaan käytettäväksi moottoripolttoaineina muussa ilmailussa kuin yksityisessä huvi-ilmailussa?
2. Jos kysymykseen 1 vastataan myöntävästi, onko kivennäisöljydirektiivin 8 artiklan 1 kohdan b alakohdalla katsottava olevan välitön oikeusvaikutus siten, että yksityinen oikeussubjekti voi kansallisessa tuomioistuimessa vedota säännökseen valtion viranomaista vastaan?
3. Jos kivennäisöljydirektiiviä on sovellettava tässä asiassa, voidaanko katsoa, että osa kyseisistä verotustoimenpiteistä on yhteisön oikeuden mukaisia ja osa sen vastaisia, koska Ruotsin ympäristövero lasketaan osittain polttoaineen kulutuksen ja osittain hiilivety- ja typpioksidipäästöjen perusteella?

(¹) Kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/81/ETY (EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12).

Euroopan yhteisöjen komission 6.10.1997 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-347/97)

(97/C 357/40)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 6.10.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat oikeudellinen neuvonantaja Götz zur Hausen, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että koska Belgian kuningaskunta ei ole toteuttanut kaikkia vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/157/ETY (1) 6 artiklan noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ja/tai koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle, se ei ole noudattanut tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan;
- velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan kolmannen kohdan ja 5 artiklan ensimmäisen kohdan velvoittavasta luonteesta seuraa, että jäsenvaltioiden, joille direktiivi on osoitettu, on saavutettava direktiivissä mainitut tulokset siinä säädetyn määräajan kuluessa. Direktiivin 6 artiklassa tarkoitettujen toimintaohjelmien olisi pitänyt laatia ja toimittaa komissiolle viimeistään 17.9.1992, joten on kiistatonta, että Belgian kuningaskunta ei ole toteuttanut kaikkia kansallisia toimenpiteitä kyseisten toimintaohjelmien laatimiseksi, eikä tätä ole myöskään kiistetty.

(1) EYVL L 78, 26.3.1991, s. 38.

Euroopan yhteisöjen komission 7.10.1997 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-348/97)

(97/C 357/41)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 7.10.1997 yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on komission oikeudellisen yksikön virkamies Dr. Klaus-Dieter Borchardt, ja

prosessiosoite Luxemburgissa on c/o Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner 254, Kirchberg.

Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta on rikkonut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se on vastoin asetuksen (ETY) N:o 2252/90 (1) 2 artiklaa sallinut sen, että Saksan liittotasavaltaan tuotiin tavaroita, joista oli niitä Alankomaista vietäessä maksettu tukea, ilman että niistä perittiin Saksassa yhteisön hintatasoa vastaava ja yhteisölle maksettava maksu, ja koska se on poistanut kaikki Saksojen välisen tavaraliikenteen tullimuodollisuudet eikä ole ryhtynyt asetuksen (ETY) N:o 2252/90 noudattamiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin;
2. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Saksan liittotasavalta on rikkonut yhteisön oikeutta, koska se on

- kieltäytynyt perimästä maksua tuodusta voista eikä ole vahvistanut yhteisölle kuuluvaa 12 684 000 Saksan markan suuruista määrää ja maksanut sitä korkoineen yhteisölle;
- poistanut kaikki tullimuodollisuudet Saksojen väliseltä rajalta jo ennen 3.10.1990 tapahtunutta Saksojen yhdistymistä eikä ole ryhtynyt tarpeellisiin toimenpiteisiin asetuksen (ETY) N:o 2252/90 täytäntöönpanemiseksi.

(1) EYVL L 203, 1.8.1990, s. 61.

Euroopan yhteisöjen komission 13.10.1997 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-351/97)

(97/C 357/42)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 13.10.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellisen yksikön virkamies Gérard Berscheid ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuonnissa kolmansista maista sovellettavia jalostus- ja polveutumisedellytyksiä koskevista periaatteista ja puhdasrotuisista jalostusnaudoista annetun direktiivin 77/504/ETY muuttamisesta 23 päivänä kesäkuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/28/EY⁽¹⁾ 13 artiklan mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä;
2. velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 artiklan kolmannen kohdan mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu. Perustamissopimuksen 5 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltiot toteuttavat kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, jotka ovat aiheellisia perustamissopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien veloitteiden täyttämisen varmistamiseksi. Direktiivin 13 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava voimaan direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 1 päivään heinäkuuta 1995 mennessä ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Luxemburgin suurherttuakunta ei ole vielä ilmoittanut komissiolle mahdollisista tämän säännöksen mukaisista toimenpiteistä.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 12.7.1994, s. 66.

Euroopan yhteisöjen komission 13.10.1997 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-352/97)

(97/C 357/43)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 13.10.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellinen neuvonantaja Pieter Jan Kuijper ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole antanut vähimmäisvaatimuksista avo- ja kaivoslouhintateollisuuden työntekijöiden turvallisuuden ja tervey-

den suojelun parantamiseksi 3 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/104/ETY⁽¹⁾ noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja/tai ilmoittanut niistä komissiolle

ja

- 2) velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY:n perustamissopimuksen 189 artiklassa, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus noudattaa direktiivissä sen täytäntöönpanemiseksi säädetyä määräaika. Määräaika päättyi 3.12.1994 ilman, että Irlanti olisi toteuttanut komission kanteessa mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä.

⁽¹⁾ Vähimmäisvaatimuksista avo- ja kaivoslouhintateollisuuden työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi 3 päivänä joulukuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/104/ETY (kahdestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) EYVL L 404, 31.12.1992, s. 10).

Euroopan yhteisöjen komission 13.10.1997 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-353/97)

(97/C 357/44)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 13.10.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellinen neuvonantaja Pieter Jan Kuijper ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole antanut vähimmäisvaatimuksista porausta käyttävän kaivannaisteollisuuden työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi 3 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/91/ETY⁽¹⁾ noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja/tai ilmoittanut niistä komissiolle

ja

- 2) velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY:n perustamissopimuksen 189 artiklassa, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus noudattaa direktiivissä sen täytäntöönpanemiseksi säädettyä määräaika. Määräaika päättyi 3.11.1994 ilman, että Irlanti olisi toteuttanut komission kanteessa mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä.

(¹) Vähimmäisvaatimuksista porausta käyttävän kaivannaisteollisuuden työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi 3 päivänä marraskuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/91/ETY (yhdestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 348, 28.11.1992, s. 9).

Euroopan yhteisöjen komission 14.10.1997 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-354/97)

(97/C 357/45)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 14.10.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellisen yksikön virkamies Alexandre Xavier Lewis ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut
 - a) erityisravinnoksi tarkoitetuista rehuista 13 päivänä syyskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/74/ETY (¹),
 - b) eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuonnissa kolmansista maista sovellettavia jalostus- ja polveutumisedellytyksiä koskevista periaatteista ja puhtasrotuisista jalostusnaudoista annetun direktiivin 77/504/ETY muuttamisesta 23 päivänä kesäkuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/28/EY (²),
 - c) erityisravinnoksi tarkoitettujen rehujen käyttötarkoitusten luettelosta 25 päivänä heinäkuuta 1994 annetun komission direktiivin 94/39/EY (³),
 - d) erityisravinnoksi tarkoitettujen rehujen käyttötarkoitusten luettelosta annetun direktiivin 94/39/EY muuttamisesta 7 päivänä huhtikuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/9/EY (⁴),

- e) erityisravinnoksi tarkoitettujen koiran- ja kissanrehujen energia-arvon laskentamenetelmän vahvistamisesta 7 päivänä huhtikuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/10/EY (⁵),

sekä EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa direktiivin 93/74/ETY 12 artiklan, direktiivin 94/28/EY 13 artiklan, direktiivin 94/39/EY 2 artiklan, direktiivin 95/9/EY 2 artiklan ja direktiivin 95/10/EY 3 artiklan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja tarvittaessa säätänyt mahdollisista seuraamuksista ja/tai koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle.

2. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 189 artiklan kolmannen kohdan mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu. Perustamissopimuksen 5 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltiot toteuttavat kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, jotka ovat aiheellisia perustamissopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttämisen varmistamiseksi. Kyseisten direktiivien säännösten mukaan jäsenvaltioiden oli saatettava voimaan niiden noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset tapauksesta riippuen joko 30 päivään kesäkuuta 1995 tai 1 päivään heinäkuuta 1995 mennessä ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Ranskan tasavalta ei ole vielä ilmoittanut komissiolle kanteen kohteena olevien direktiivien täytäntöönpanemiseksi annetuista kansallisista säännöksistä.

(¹) EYVL L 237, 22.9.1993, s. 23.

(²) EYVL L 178, 12.7.1994, s. 66.

(³) EYVL L 207, 20.8.1994, s. 20.

(⁴) EYVL L 91, 22.4.1995, s. 35.

(⁵) EYVL L 91, 22.4.1995, s. 39.

Asian C-198/96 (¹) poistaminen rekisteristä

(97/C 357/46)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 23.9.1997 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-198/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta.

(¹) EYVL C 247, 24.8.1996.

Asian C-362/96 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(97/C 357/47)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 24.9.1997 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-362/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta.

⁽¹⁾ EYVL C 9, 11.1.1997.

Asian C-57/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(97/C 357/48)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 24.9.1997 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-57/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 108, 5.4.1997.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

25 päivänä syyskuuta 1997,

asiassa T-170/94, Shanghai Bicycle Corporation (Group)
vastaan Euroopan unionin neuvosto ⁽¹⁾

*(Polkumyynti – Valtiojohtoisen kaupankäynnin maat –
Samankaltainen tuote – Yksilöllinen kohtelu – Polkumyynti-
t marginaalin laskeminen)*

(97/C 357/49)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-170/94, Shanghai Bicycle Corporation (Group), kotipaikka Shanghai (Kiinan kansantasavalta), edustajanaan *barrister* Izzet M. Sinan, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt et Medernach, 8—10 rue Mathias Hardt, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään Bjarne Hoff-Nielsen, Jorge Monteiro, Hans-Jürgen Rabe ja Georg M. Berrisch), jota tukevat väliintulijoina Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Eric White ja Nicholas Khan) ja European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), kotipaikka Pariisi, edustajanaan asianajaja Jacques H. J. Bourgeois, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Loesch, 11 rue Goethe, jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavalta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa yhteisöön ja väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta 8 päivänä syyskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2474/94 (EYVL L 228, 9.9.1993, s. 1), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit V. Tiili, J. Azizi, R. M. Moura Ramos ja M. Jaeger, kirjaaja: hallintovirkamies H. Mair, on antanut 25.9.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*

2) *Kantaja veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan vastaajan sekä väliintulija EBMA:n oikeudenkäyntikulut.*

3) *Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EYVL C 76, 12.3.1994.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

18 päivänä heinäkuuta 1997,

asiassa T-44/96, Oleifici italiani SpA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Tarjouskilpailu oliiviöljyn toimittamiseksi veloituksetta Georgian ja Armenian väestölle — Vahinko, jonka tarjouskilpailun voittaja väittää kärsineensä sen vuoksi, että komission nimeämä kuljetusyritys otti oliiviöljyn myöhässä kuljetettavakseen — Kanne, jossa vaaditaan kumoamaan komission päätös kieltäytyä maksamasta korvausta — Soimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskeva kanne — Komission sopimusperusteinen velvollisuus, jolle vahingonkorvausvastuuta koskeva kanne perustuu — EY:n perustamissopimuksen 181 artiklassa tarkoitetun välityslausekkeen puuttuminen — Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen)

(97/C 357/50)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-44/96, Oleifici italiani SpA, Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Ostuni (Italia), edustajanaan asianajajat Antonio Tizzano ja Gian Michele Roberti, Napoli, 36 Place du Grand Sablon, Bryssel, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Eugenio de March, avustajanaan Alberto Dal Ferro), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 178 ja 173 artiklan nojalla toisaalta sen vahingon korvaamista, jonka se väittää kärsineensä sen vuoksi, että komission nimeämä kuljetusyritys otti myöhässä kuljetettavakseen kantajan toimittaman oliiviöljyn toimitettaessa kyseistä tuotetta

veloituksetta Georgian ja Armenian väestölle tarjouskilpailumenettelyn perusteella, ja toisaalta sen päätöksen kumoamista, jolla komissio kieltäytyi maksamasta vahingonkorvausta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit C. P. Briët ja A. Potocki, kirjaaja: H. Jung, on 18.7.1997 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvän puuttumisen vuoksi.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 180, 22.6.1996.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

3 päivänä lokakuuta 1997,

asiassa T-184/96, Eric Banda vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Lausunnon antaminen asiassa raukeaa — Tutkimatta jättäminen)

(97/C 357/51)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-184/96, Eric Banda, Euroopan yhteisöjen komission paikallinen toimenhaltija, edustajanaan asianajaja Marc-Albert Lucas, Liège, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Evelyne Korn, 21 rue de Nassau, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Florence Clotuche ja Christine Berardis-Kayser), jossa kantaja vaatii ensisijaisesti kumoamaan päätöksen, jolla komissio kumosi maantieteellisellä alueella N:o 11 5.—20.12.1994 pidetyt paikallisten toimenhaltijoiden alueellisen kokouksen vaalit ja päätti järjestää ne uudelleen, ja toissijaisesti kumoamaan 8.3.1990 annetut komission ohjeet, joiden otsikkona on yhteisön ulkopuolisen henkilöstön edustusta koskeva väliaikainen järjestelmä, samoin kuin alueelliset vaalit, jotka on pidetty maantieteellisen alueen N:o 11 paikallisten toimenhaltijoiden alueellisessa kokouksessa 4.—15.11.1996, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Kalogeropoulos sekä tuomarit C. P. Briët ja C. W. Bellamy, kirjaaja: H. Jung, on antanut 3.10.1997 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Asiassa, jossa kantaja vaatii kumoamaan päätöksen, jolla komissio kumosi maantieteellisellä alueella N:o 11 5.—20.12.1994 pidetyt paikallisten toimenhaltijoiden alueellisen kokouksen vaalit, joissa kantaja oli ollut ehdolla, sekä päätti järjestää ne uudelleen, ei anneta tuomiota.*
- 2) *Kanne jätetään muilta osin tutkimatta.*

- 3) *Kukin osapuoli velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 54, 22.2.1997.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

17 päivänä helmikuuta 1997,

asiassa T-26/97, Antillean Rice Mills NV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Kumoamiskanne — Riidanalaisen toimen kumoaminen taannehtivin vaikutuksin — Lausunnon antaminen asiassa raukeaa)

(97/C 357/52)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa T-26/97, Antillean Rice Mills NV, kotipaikka Bonaire (Alankomaiden Antillit), edustajinaan asianajajat W. Knibbeler, Amsterdam, ja K. J. Defares, Rotterdam, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto M. Loesch, 11 rue Goethe, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään T. van Rijn), jossa kantaja vaatii merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin olevan riisin tuontia koskevien suoja-toimenpiteiden käyttöön ottamisesta 8 päivänä tammikuuta 1997 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 21/97 (EYVL L 5, 9.1.1997, s. 24) kumoamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomartti P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: H. Jung, on antanut 17.9.1997 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Lausunnon antaminen asiassa raukeaa.*
- 2) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan mukaan lukien välitoimihakemuksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 108, 5.4.1997.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

29 päivänä syyskuuta 1997,

asiassa T-83/97, Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Julkiset hankinnat — Valitus — Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen kokeva menettely — Päätös asian käsittelyn lopettamisesta — Kumoamiskanne — Tutkimatta jättäminen)

(97/C 357/53)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-83/97, Société anonyme de traverses en béton armé (SATEBA), kotipaikka Pariisi, edustajanaan Jacques

Manseau, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Ernest Arendt, 8—10 rue Mathias Hardt, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Hendrik van Lier), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan kantajalle 20.1.1997 kirjeitse tiedoksi annetun päätöksen lopettaa tämän Société nationale des chemins de fer belgesistä (SNCB) tekemän valituksen käsittely; valitus koski sitä, että SNCB ei ole noudattanut yhteisön oikeutta erikoispikajunalinjoille tarkoitettujen betoniratapölkkyjen hankinnassa, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Saggio sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: H. Jung, on 29.9.1997 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Lausunnon antaminen väliintulohakemuksesta raukeaa.*
- 3) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 166, 31.5.1997.

Sari Kristiina Jouhkin 14.7.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-215/97)

(97/C 357/54)

(*Oikeudenkäyntikieli: suomi*)

Sari Kristiina Jouhki, kotipaikka Pyhäjärvi, on nostanut 14.7.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianaja Harri Ojala, Oulu.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- vahvistaa, että Jouhkillä on ollut kelpoisuus ja siten oikeus osallistua avoimeen kilpailuun (KOM/8/973 ja tulla siinä hyväksytyksi haettavaksi ilmoitettuun toimeen,
- julistaa edellisessä kohdassa mainitun kilpailun mitätömäksi ja asettaa kilpailuun osallistumiselle uuden määräajan, sekä
- velvoittaa Euroopan yhteisön korvaamaan Jouhkin oikeudenkäyntikulut asiassa täysimääräisesti Suomen korkolain 4 §:n 3 momentin mukaisine viivästyskorkeineen siitä lähtien, kun kuukausi on kulunut valituksen ratkaisupäivästä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan komission pääosaston IX (Henkilöstö ja hallinto) nimittämä valintalautakunta on evännyt Jouhkilta tilaisuuden osallistua avoimeen kilpailuun KOM/8/973.

Koska Jouhki on täyttänyt kilpailuilmoituksen mukaiset vaatimukset kilpailuun osallistumisesta ja koska hänen osallistumisensa on tästä huolimatta asiallisista perusteista evätty, valintalautakunnan epäävä ratkaisu on perusteettona virheellinen. Päätös, joka on tehty Jouhkin vaatimukseen hänen hakemuksensa uudelleen käsittelystä valintalautakunnassa, on niin ikään virheellinen, koska aiempaa virheellistä päätöstä ei ole oikaistu.

Henkilöstösääntöjen 90 artiklan mukainen määräaika Jouhkin valitukseen vastaamiselle on täyttynyt 17.4.1997.

Jouhkin valitukseen ei ole määräajassa vastattu. Euroopan unionin hallinto on kuitenkin ilmoittanut Jouhkille, että vastausta hänen valitukseensa valmistellaan edelleen ja että valitusta käsitellään 17.7.1997 eli samana päivänä, jona päättyy määräaika Jouhkin valitukselle ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.

Edellä sanotuilla perusteilla Jouhkillä on intressiä valittaa asiassaan sen varalta, että hänen valitukseensa annetaan hylkäävä päätös tai sitä ei ratkaista viimeistään 17.7.1997.

New Europe Consulting Ltd:n ja P. Brownin 5.8.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-231/97)

(97/C 357/55)

(*Oikeudenkäyntikieli: hollanti*)

New Europe Consulting Ltd. ja P. Brown, Dublin, ovat nostaneet 5.8.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajat A. De Roeck ja B. De Roeck, Antwerpen.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ottaa molempien kantajien vaatimukset tutkittaviksi ja toteaa ne perustelluiksi,
- velvoittaa vastaajana olevan Euroopan yhteisöjen komission maksamaan tältä osin vahingonkorvausta yhteensä 1 400 000 ecua korvausluonteisine korkoineen siitä päivästä lähtien, jona vahingon aiheuttanut seikka tapahtui, eli 12.4.1995 lähtien sekä laillisine korkoineen annettavan tuomion julistamispäivästä lähtien,

— velvoittaa vastaajan myös laatimaan ensimmäisen kantajan mainetta ja kunniaa koskevan kirjallisen oikaisun, joka on lähetettävä kaikille komission asianomaisille virkamiehille ja PHARE-ohjelman Keski- ja Itä-Euroopan hallintoyksikköjen vastaaville henkilöille ja jossa on toistettava annettavan tuomion tuomiolauselma,

— velvoittaa komission myös korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen kantaja on yhtiö, jolla on toimeksiantoja Euroopan yhteisöjen komission PHARE- ja TACIS-ohjelmissa. Toinen kantaja on tämän yhtiön johtaja.

Eräs komission virkamies oli merkinnyt kantajayhtiön mustalle listalle, koska sen väitettiin jättäneen maksamatta tietyn maksun. Mustalle listalle joutumisen vuoksi kantajayhtiöllä ei ollut olleenkaan tuloja. Vasta vuosi myöhemmin komissio myönsi virheensä, ja kaikille EU-delagaatioille ilmoitettiin, ettei kantajayhtiö enää ollut tällä listalla. Hyvin pian osoittautui, ettei komission tekemä oikaisu ollut muuta kuin muodollinen virheen tunnustaminen, sillä eri EU-delegaatiot eivät ottaneet oikaisua kaupallisissa tomissaan mitenkään huomioon. Komissio perustelee kantansa nimittäin vieläkin sillä, ettei kantajayhtiö ole taloudellisesti luotettava. Kantajayhtiötä ei ole enää virallisesti pyydetty asettautumaan ehdokkaaksi jotakin PHARE-hanketta toteutettaessa.

Kantajat vaativat vahingkorvausta sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun perusteella EY:n perustamissopimuksen 215 artiklan toisen kohdan nojalla.

He vetoavat myös suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, asianosaisten kuulemisvelvoitteen ja huolellisuusvelvoitteen rikkomiseen, sen periaatteen loukkaamiseen, jonka mukaan intressejä on vertailtava asianmukaisesti, sekä luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen.

Stork Amsterdam BV:n 21.8.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-241/97)

(97/C 357/56)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Stork Amsterdam BV, kotipaikka Amsterdam (Alankomaat), on nostanut 21.8.1997 yhteisöjen ensimmäisen

oikeusasteen tuomioistiuksessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianaja A. J. Braakman, Rotterdam, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Loesch & Wolter, 11 rue Goethe.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— toteaa, että Storkin kanne otetaan tutkittavaksi, koska tällä on oikeus täydentää ja täsmentää kannekirjelmässä esitettyjä seikkoja,

— kumoaa komission 20.6.1997 tekemän päätöksen, ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission päätöksen sellaisesta kantajan jättämästä valituksesta, jossa kantaja oli väittänyt, että Serac SA on rikkonut EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa (pätös IV/F-1/33.302).

Sekä Stork että Serac rakentavat koneita, jotka yhdistettyinä muodostavat kokonaisen tuotantolinjan. Ne ovat tehneet sopimuksen, jossa ne ovat situoutuneet olemaan kehittämättä tai myymättä koneita, jotka voivat kilpailla toisen osapuolen koneiden kanssa. Lisäksi ne ovat sitoutuneet olemaan myymättä omia koneitaan ilman toisen osapuolen konetta.

Kantajan jouduttua vuonna 1989 totemaan, että sopimus vaikutti kilpailua rajoittavasti, se ilmoitti Seracille, että sopimus on EY:n perustamissopimuksen kartellisääntöjen vastainen ja että se ei siten enää sido sitä. Kantaja teki komissiolle samassa yhteydessä valituksen. Serac ilmoitti vuonna 1991 sopimuksen komissiolle.

Komissio ehdotti antamassaan vastauksessaan osapuolille, että ne poistavat kilpailua rajoittavat lausekkeet tai saattavat asian kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Komissio aloitti vuonna 1996 menettelyn uudelleen; se antoi vuonna 1997 riidanalaisen päätöksen ja hylkäsi Storkin valituksen.

Kanne koskee päätöksen osaa, jossa komissio toteaa, että sopimus tehostaa tuotantoa (EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohta) ja sillä on ainoastaan vähäisiä taloudellisia vaikutuksia relevanteille markkinoille.

Kaufhof Warenhaus AG:n 29.8.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-245/97)

(97/C 357/57)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Kaufhof Warenhaus AG on nostanut 29.8.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Ursula Schliessner, Düsseldorf, James Searlesin (Oppenheimer Wolff & Donnelly, Bryssel) valtuuttamana ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt & Medernch, 8—10 rue Mathias Hardt.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— toteaa, että komission asetuksella (EY) N:o 1069/97 määrätty polkumyynnitullit ja siten itse asetus ovat lainvastaisia ja kumoaa ne, ja

— velvoittaa komission korvaamaan kantajalle tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka tuo vuodeliinavaatteita useista kolmansista maista ja on niiden merkittävä saksalainen vähittäismyyjä, riitauttaa väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa 12 päivänä kesäkuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1069/97⁽¹⁾.

Kantajan esittämä ainoa kumoamisperuste koskee sitä, että polkumyynniä koskevassa perusasetuksessa väliaikaisille polkumyynnitulleille säädetyn yhdeksän kuukauden määräajan vastaisesti riidanalainen asetus tuli omien säännönsä mukaan voimaan mainitun määräajan kuluttua umpeen⁽²⁾.

Kantaja toteaa, että vastaaja aloitti kyseessä olevaa polkumyynniä koskevan tutkimuksen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL) 13.9.1996 julkaistulla ilmoituksella Committee of the Cotton and Allied Textile Industries of the European Communities -nimisen toimielimen (Eurocotton) 30.7.1996 Euroopan yhteisöjen komissiolle tekemän valituksen johdosta. Riidanalaisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”[t]ämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*”. Asetus julkaistiin 13.6.1997 EYVL:n numerossa L 156. Tämä tarkoittaa, että komission oman säännöksen mukaan asetuksessa säädetty polkumyynnitullit tulivat voimaan vasta 14.6.1997.

Kantaja väittää, että määräaikojen laskemista koskevan yhteisön oikeuskäytännön mukaan 13.6.1997 oli viimeinen päivä, jolloin polkumyynnitullit voitiin määrätä, Asetusta on pidettävä lainvastaisena, koska perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädettyä määräaika väliaikaisten polkumyynnitullien määräämiselle ei ole noudatettu.

⁽¹⁾ EYVL L 156, 13.6.1997, s. 11.⁽²⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1) 7 artiklan 1 kohdan mukaan ”[v]äliaikaiset tullit on otettava käyttöön aikaisintaan 60 päivää ja viimeistään yhdeksän kuukautta menettelyn aloittamisesta”.**T. Port GmbH & Co:n 12.9.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-251/97)

(97/C 357/58)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

T. Port GmbH & Co, kotipaikka Hampuri, on nostanut 12.9.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Gert Meier, Köln, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Baden, 24 rue Marie-Adelaide, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoaa 9.7.1997 tehdyn vastaajan päätöksen olla hyväksymättä banaanianalisen yhteisen markkinajärjestelyn rajoissa T. Portia koskevia siirtymätoimenpiteitä, koska tämä päätös on perustamissopimuksen vastainen ja se on tehty harkintavaltaa väärinkäyttäneen,

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajana oleva banaanianalan yritys teki 16.12.1996 hakemuksen ylimääräisten tuontilupien möntämisestä kolmansista maista tuotaville banaanille neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93⁽¹⁾ 30 artiklan mukaisen tariffikiintiöjärjestelmän rajoissa. Koska tätä hakemusta ei ratkaistu, kantaja nosti 27.2.1997 laiminlyöntikanteen (asia T-39/97) väittäen, että vastaaja on rikkonut asetuksen (ETY) N:o 404/93 säännöksiä, kun se ei ole myöntänyt haettuja tuontilupia.

Vastaaja hylkäsi 9.7.1997 tekemällään, sittemmin riitaute-
tulla päätöksellä kantajan 16.12.1996 tekemän hakemuk-
sen.

Kantaja vetoaa eteläamerikkalaisten sopimuskumppaneidensa tai mahdollisten sopimuskumppaneidensa toimiin, jotka ovat aiheuttaneet ylivoimaisen esteen (yritysten kaa-
tuminen, rikollinen toiminta) ja jotka yhteisöjen tuomiois-
tuimen oikeuskäytännön⁽²⁾ mukaan oikeuttavat merkittä-
viä vaikeuksia koskevan sääntelyn. Lisäksi kantaja oli teh-
nyt marraskuussa 1991 esisopimuksen eteläamerikkalaisen
yrityksen kanssa. Tähän aikaan ei ollut tiedossa, että
yhteisön banaanijärjestelyn kolmansien maiden kauppaa
koskeva sääntely muodostuisi tariffikiintiösääntelystä.
Kantajan ei missään tapauksessa tarvinnut ottaa huomi-
oon sitä, että GATT-sopimuksen määräyksiä rikottaisiin
näin räikeästi, kuten GATT-komitea oli todennut jo tam-
mikuussa 1994. Kantajan oli täytynyt voida luottaa siihen,
että se olisi esteettömästi voinut saattaa yhteisön markki-
noille sen sopimuskumppaninsa kanssa sopimansa määrät
kiintiöiden avulla.

⁽¹⁾ Asia C-68/95, T. Port GmbH & Co KG v. Bundesanstalt für
Landwirtschaft und Ernährung (Kok. 1996, s. I-6065).

⁽²⁾ EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1.

**Anton Dürbeck GmbH:n 16.9.1997 Euroopan yhteisöjen
komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-252/97)

(97/C 357/59)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Anton Dürbeck GmbH, kotipaikka Frankfurt am Main,
on nostanut 16.9.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen
oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisö-
jen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja
Gert Meier, Köln, ja prosessiosoite Luxemburgissa asian-
ajotoimisto Marc Baden, 24 rue Marie-Adelaide, Luxem-
burg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomiois-
tuin

— kumoaa A. Dürbeck -yhtiötä koskevista siirtymätoi-
menpiteistä banaanien yhteisen markkinajärjestelyn
rajoissa 10.7.1997 tehdyn vastaajan päätöksen perus-
tamissopimuksen määräysten rikkomisen ja harkinta-
vallan väärinkäytön vuoksi siltä osin, kuin päätöksen
1 artiklan 6 kohdan mukaisesti on jätettävä ottamatta
huomioon merkittävien vaikeuksien vuoksi myönnettä-
vät luvat tulevia vuosia koskevien kantajan viitemää-
rien osalta ja 2 artiklan mukaan kantajan muut 24.12.
1996 tekemät hakemukset hylätään,

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisella päätöksellä hyväksyttiin vain osittain kan-
tajan hakemus ylimääräisten banaanien tuontilupien
myöntämisestä asetuksen (ETY) N:o 404/93⁽¹⁾ 30 artiklan
mukaisen tariffikiintiön puitteissa.

Kantaja oli tehnyt vuonna 1991 pitkäaikaisen sopimuksen
ecuadorilaisen yrityksen kanssa. Tässä sopimuksessa mää-
ritään myös kantajan velvollisuudesta maksaa vähintään
Ecuadorin viralliset tuottajahinnat sekä kantajan velvolli-
suudesta maksaa sopimuskumppanilleen 1 miljoonan
Yhdysvaltain dollarin suuruinen korvaus, jos kantaja irti-
sanoo sopimuksen ennen aikaisesta muista kuin sopimuk-
sessa määrättyistä syistä. Tuontiin liittyviä esteitä ei ole
sopimuksessa mainittu irtisanomisperusteena, koska sopi-
muspuolilla ei sopimuksen tekoaikana ollut vielä mitään
käsitystä EY:n banaanimarkkinajärjestelyn rakenteesta.
Kantaja oli erityisesti luottanut siihen, että EY:n tuleva
banaanimarkkinajärjestely olisi GATT-sopimuksen mukai-
nen ja sen olisi täytynyt voida luottaa siihen, että sovitut
määrät olisi kiintiöiden avulla voitu esteettömästi saattaa
yhteisöjen markkinoille.

Tuontilupien puuttuessa banaaneja ei voida tuoda yhteis-
öön, mikä on merkittäviä vaikeuksia koskevan sääntelyn
edellytykset täyttävä seikka.

Kantaja riitauttaa päätöksen hylkäävän osan lisäksi myös
kohdan, jonka mukaan merkittävien vaikeuksien vuoksi
myönnettäviä lupia ei oteta huomioon tulevia vuosia kos-
kevien kantajan viitemäärien määrittelyssä. Riidanalaisella
päätöksellään vastaaja sekä rikkoo edellä mainitun asetuk-
sen 30 artiklaa sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on
sitä oikeuskäytännössään⁽²⁾ tulkinut että käyttää väärin
harkintavaltaansa.

⁽¹⁾ EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ Asia C-68/95, T. Port GmbH & Co. KG v. Bundesanstalt für
Landwirtschaft und Ernährung (Kok. 1996, s. I-6065).

**Fruchthandelsgesellschaft mbH Chemnitzin 19.9.1997
Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-254/97)

(97/C 357/60)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Fruchthandelsgesellschaft mbH Chemnitz, Chemnitz, on
nostanut 19.9.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen
oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen komissiota vas-
taan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Jürgen Mielke
ja Thorsten W. Albrecht, Hampuri, ja prosessiosoite

Luxemburgissa on asianajotoimisto Entringer, 34 A rue Philippe II.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoaa EY:n perustamissopimuksen 174 artiklan 1 kohdan mukaisesti komission 9.7.1997 tekemän päätöksen VI/6251/97/DE,

— velvoittaa työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti komission korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisella päätöksellä hylättiin kantajan asetuksen (ETY) N:o 404/93 ⁽¹⁾ 30 artiklan mukainen hakemus, jolla se vaati lisälupaa saada tuoda banaaneja tullikiintiösääntöjen mukaisesti. Kantaja on perustettu 1.1.1994, ja se on sellaisen vuodesta 1954 toimineen DDR:n valtionyriyksen oikeudellinen seuraaja, jonka vuotuinen banaanien kypsytämiskapasiteetti on ollut enimmillään 14 500 tonnia. Vuoden 1993 huhtikuussa Treuhandanstalt määräsi banaanien kypsytämisen lopetettavaksi. Uusien liittovaltioiden rakenteellisten ongelmien takia kantaja ei voinut saada päätöksen tarpeellisia uudenaikaistamistoimia ennen banaanianalan markkinajärjestelyn voimaantuloa. Vaikka kantaja olisi saanut toimet päätökseen, se olisi asetuksen (ETY) N:o 404/93 19 artiklan 2 kohdan mukaan huomioon otettavien viitevuosien perustella saanut epätavallisen alhaisen kiintiön. Lisäksi kantaja oli luottanut yhtäältä siihen, että uusien liittovaltioiden erityisen tilanteen takia sille annetaan banaanikiintiö, joka on laskettu sen oikeudellisen edeltäjän kapasiteetin perusteella, ja toisaalta siihen, että tuontilupien antamisen perustana ei pidetä vuosia 1993—1995, jolloin sen kapasiteetti oli erityisen heikko.

Kantaja vetoaa kanteessaan seuraaviin kanneperusteisiin:

— Komissio on käyttänyt harkintavaltaansa väärin, koska se on erehtynyt arvioidessaan, täyttyvätkö yhteisöjen tuomioistuimen vastaavassa asiassa ⁽²⁾ kohtuuttomia tilanteita varten kehittämät edellytykset tässä tapauksessa.

— Yhteisön oikeuden yhdenvertaisuusperiaatetta on loukattu, koska vaikka kantajalle oli viitevuosina mahdollonta saada mainittavaa liikevaihtoa, sitä kuitenkin kohdeltiin kuten kaikkia muita länsieurooppalaisia hedelmäkaupparyityksiä.

— Kantajan omistusoikeutta ja oikeutta vapaseen elinkeinon harjoittamiseen on loukattu, koska banaanien kypsyttyminen on kantajalle täyden valikoiman yrityksenä erittäin tärkeää, ja kantajan olemassaolo vaarantettiin, koska sille ei myönnetty lisälupia.

— Treuhandanstaltin huhtikuussa 1993 antama määräys banaanien kypsytämisen keskeyttämisestä on merkittävä vaikeus.

⁽¹⁾ Asia C-68/95, T. Port, tuomio 26.11.1996, Kok. 1996, s. I-6065.

⁽²⁾ EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1.

Georges Keiserin 17.9.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-255/97)

(97/C 357/61)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Georges Keiser, kotipaikka Asselscheueur (Luxemburg), on nostanut 17.9.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Lucas Vogel, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa 44 rue du Grunewald.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoaa 4.6.1997 tehdyn päätöksen, joka on annettu kantajalle tiedoksi 16.6.1997 ja jolla on hylätty kantajan valitus 20.12.1996 tehdystä päätöksestä, jolla komissio hylkäsi kantajan pyynnön hänen siirtämistään takaisin tavanomaisiin tehtäviinsä Luxemburgin turvallisuustoimistossa,

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Luxemburgin turvallisuustoimiston palveluksessa oleva kantaja väittää ensinnäkin, että häntä on kuultu 3.12.1991 Luxemburgissa turvallisuustoimiston hallinnon lainvastaisuuksista suoritettujen tutkimusten yhteydessä ja että tämän kuulemistilaisuuden aikana hän on joutunut paljastamaan erilaisia tunteviaan lainvastaisia menettelytapoja. Vähän ennen tätä kuulemistilaisuutta kantaja oli osallistunut avoimen kilpailun valintakokeisiin. Tämän kilpailun jälkeen häntä vastaan aloitettiin kurinpitomenettely. Häntä moitittiin epärehellisyydestä valintakokeiden aikana. Tämän kurinpitomenettelyn jälkeen kantajalle annettiin 11.1.1995 varoitus. Hänelle ilmoitettiin kuitenkin jo 31.7.1992 hänen siirtämisestään virallisten julkaisujen toimistoon.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi seuraaviin perusteisiin:

— Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohtaa ja 2 artiklan

1 kohtaa ja "Hallinnollisissa tiedoituksissa" 7.4.1986 (nro 498) julkaistua komission päätöstä on rikottu siltä osin kuin riidanalaisen päätöksen on allekirjoittanut Luxemburgissa toimiva osastopäällikkö eikä henkilöstön ja hallinnon pääjohtaja.

- Henkilöstösääntöjen 25 artiklan 2 kohtaa on rikottu ja muun muassa henkilöstösääntöjen 86 artiklan 3 kohdassa ilmaistua *non bis in idem* — periaatetta on loukattu sekä kyseessä on ilmeinen arviointivirhe, kun vastaaja vetoaa yksinomaan antamaansa varoitukseen sen perusteeksi, että se kieltäytyy peruuttamasta kantajan tilapäistä siirtoa virallisten julkaisujen toimistoon ja siirtämästä häntä takaisin tavanomaisiin tehtäviinsä turvallisuustoimistoon.

Kantaja täsmentää tältä osin, että tämän hylkäämisperusteen seurauksena hänelle on määrätty toinen seuraamus kurinpitopäätöksessä lopullisesti ratkaistuista seikoista. Lisäksi riidanalaisessa päätöksessä annetaan kantajan mielestä ymmärtää, että virkamiehen tehtävät turvallisuustoimistossa ovat siinä määrin arkaluontoisia, että ne edellyttävät korkeempaa moraalialia kuin tehtävät muissa komission yksiköissä. Kantajan mukaan tämä tarkastelutapa perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen. Tältä osin täsmennetään, että toinen samaan kurinpitomenettelyyn joutunut virkamies on saanut pitää virkansa, vaikka hän hoitaa erittäin arkaluontoisia tehtäviä Euratomin turvaluontosaosastolla ja vaikka hänelle on annettu sama varoitus.

Hans C. Heroldin 19.9.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-257/97)

(97/C 357/62)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Hans C. Herold, Levanto (Italia), on nostanut 19.9.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Dr. Bernd Pothast, Dr. Hans-Josef Rüber ja Albert Pothast, Köln, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Ernest Arendt, 8—10 rue Mathias Hardt.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 20.11.1996 tekemän päätöksen,

- velvoittaa komission maksamaan kantajalle 1 057 567 Belgian frangia vahingonkorvausta 26.10.1984 alkaen laskettuine 5 prosentin korkoineen,

- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja toimi komission palveluksessa Isprassa. Kun hän oli ollut vuoden 1982 maaliskuussa hiihto-onnettomuudessa, hän pääsi 1.3.1986 ennenaikaiselle eläkkeelle pysyvän osittaisen työkyvyttömyyden takia. Vuoden 1986 toukokuussa hän pyysi työkyvyttömyytensä haitta-asteen korottamista 28 prosentista 50/55 prosenttiin. Kymmenen vuoden kuluttua eli huhtikuussa 1996 kantaja sai korvaussumman, jonka perustana oli hänen osittaisen työkyvyttömyytensä haittausten korottaminen 14 prosentilla 42 prosenttiin ja joka pantiin hänen tililleen 25.4.1996.

Kanteellaan kantaja vaatii korvausta vahingosta, jota hänelle on aiheutunut hänen hakemuksensa pitkästä käsittelystä 14.5.1986 alkaen siihen asti, kunnes hän sai 25.4.1996 maksun.

Kantaja vaatii viivytystä aiheutuneen vahingon korvaamista ja korvausta tuottamuksellisesti aiheutetusta vahingosta.

Kantajan mukaan virkamies, joka saa korvausta vasta monta vuotta onnettomuuden jälkeen, on huomattavasti huonommassa asemassa kuin alun perin vastaavassa asemassa ollut virkamies, joka on saanut korvauksen heti onnettomuuden tapahduttua. Tämä kohtelu, joka ei ole yhdenvertaista, on vastoin syrjäntäkieltoa koskevaa oikeusperiaatetta. Tämä periaate, jonka toisena ilmauksena on yhdenvertaisen kohtelun periaate, on siis ylemmätasoinen kuin henkilöstösäännöt ja tässä asiassa niiden 73 artiklan 2 kohta.

Jos komissio vetoaa tähän määräykseen kiistääkseen kantajanvaatimuksen, kantaja toteaa, että olisi ollut komission asia muuttaa tai täydentää henkilöstösääntöjä. Se ei kuitenkaan ole tähän mennessä tosiasiallisesti näin tehnyt.

Eridania SpA:n ym. 22.9.1997 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-258/97)

(97/C 357/63)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Eridania SpA, kotipaikka Genova (Italia), ja ISI (Industria Saccarifera Italiana Agroindustriale SpA), kotipaikka Padova (Italia), jotka kuuluvat Eridania-konserniin, Sadam Zuccherifici Divisione della S.E.C.I. (Società Esercizi Com-

merciali Industriali SpA), kotipaikka Bologna (Italia), Sadam Castiglione SpA, kotipaikka Bologna (Italia), joka kuuluu Sadam Zuccherifici -konserniin, Zuccherificio del Molise SpA, kotipaikka Termoli (Italia) ja S.F.I.R. (Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA), kotipaikka Cesena (Italia), ovat nostaneet Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 22.9.1997 kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajien edustajina ovat *solicitor* Bernard O'Connor, High Court of Ireland sekä asianajaja Ivano Vigliotti, Genova, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Arsène Kronshagen, 22 rue Marie-Adélaïde.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- julistaa mitättömäksi tai kumoaa EY:n perustamissopimuksen 173 ja 174 artiklan nojalla 25.6.1997 annetun asetuksen (EY) N:o 1188/97, siltä osin kuin sillä on vaikutuksia kantajiin tai toissijaisesti julistaa mitättömäksi tai kumoaa tämän asetuksen 1 artiklan f kohdan kaikkiin kohdistuvien vaikutuksiin,
- toteaa EY:n perustamissopimuksen 184 artiklan nojalla, ettei 30.6.1981 annettua asetusta (ETY) N:o 1785/81, sellaisena kuin se on muutettuna, ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohtaa, 5 artiklan 3 kohtaa ja 6 artiklan 2 kohtaa voida soveltaa siltä osin kuin niillä on vaikutuksia kantajiin,
- määrää EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan nojalla, että neuvoston on korvattava kantajille aiheutunut koko vahinko korkoineen ja ottaen huomioon rahanarvon aleneminen,
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat asiassa T-168/95, Eridania ym. ⁽¹⁾, esitettyjä. Kantajat väittävät erityisesti, että riidanalainen asetusta on lainvastainen, koska se on annettu liian myöhään, koska siitä puuttuvat perustelut, koska Italia on luokiteltu siinä mielivaltaisesti alijäämäalueeksi ja koska sillä syrjitään Italian sokriteollisuutta. Kantajat väittävät myös, ettei sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annettua asetusta (ETY) N:o 1785/81 ⁽²⁾ voida osittain soveltaa.

⁽¹⁾ EYVL C 229, 11.11.1995, s. 6.

⁽²⁾ EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4.

Rui Teixeira Nevesin 23.9.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimta vastaan nostama kanne

(Asia T-259/97)

(97/C 357/64)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Rui Teixeira Neves on nostanut 23.9.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

kanteen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimta vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Adriano Encarnaçao, Porto, ja prosessiosoite Luxemburgissa kantajan kotiosoite 100 rue de Steinsel, L-7254 Bereldange.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa 20.1.1997 tehdyn päätöksen, jolla nimittävä viranomainen määräsi kantajalle seuraamuksena palkkatason alentamisen ja velvoittaa nimittävän viranomaisen maksamaan kantajalle taannehtivasti sen palkan osan, joka on jätetty maksamatta tämän päätöksen seurauksena, korotettuna 8 prosenttiin vuotuisella korolla,
- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle 2 miljoonaa Belgian frangia korvauksena riidanalaisesta päätöksestä aiheutuneesta aineettomasta vahingosta,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vastustaa tapaa, jolla nimittävä viranomainen on johtanut menettelyä, joka johti riidanalaisen seuraamuksen määräämiseen.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

- 1) toimivallanjaon periaatteen karkea ja täysi loukkaaminen,
- 2) henkilöstön yleiskokoukselle 20.9.1995 tehdyn riitautetun esityksen sisällön karkea vääristäminen ja manipulointi,
- 3) oikeudellinen virhe, koska kantaja ei ole toiminnallaan rikkonut henkilöstösääntöjen 11 artiklan ensimmäistä alakohtaa, 12 artiklan ensimmäistä alakohtaa eikä 21 artiklaa, vaan on päinvastoin huolellisesti toiminut niiden mukaisesti,
- 4) syytöksen perusteettomuus, koska yhteisöjen tuomioistuin ei ole nostanut kannetta tuomioistuimen halventamisesta,
- 5) puolustautumisoikeuksien, kontradiktoreiden periaatteen ja asianosaisten yhdenvertaisuuden periaatteen rikkominen, koska syytöskirjelmää ei ole annettu kantajalle tiedoksi ennen 3.10.1995 pidettyä kuulemistä ja koska syytöksiä esittävä osapuoli on osallistunut kurinpitoasioita käsittelevän hallinnollisen komitean neuvotteluun,
- 6) syyttömyysolettaman loukkaaminen, koska kantajan katsottiin alusta lähtien olevan syyllinen *de juris et de jure* ja koska sitä, että hän kiisti asian, pidettiin seuraamusta ankaroitavana seikkana; tähän liittyi yritys manipuloida menettelyä,

- 7) kurinpitolautakunnan puolueettomuuden puuttuminen, mikä johtui auktoriteettien pelosta sekä haitallisten vaikutusten pelosta sen jäsenten virkaurakehitykseen. Tämän osalta kantaja viittaa siihen, että erästä todistelua on yritetty manipuloida,
- 8) yhdistymisvapauden sekä henkilöstökomitean ja henkilöstön yleiskokouksen etuoikeuksien loukkaaminen,
- 9) harkintavallan väärinkäyttö, ja
- 10) suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen, koska ankaramman seuraamuksen määrääminen ei ollut perusteltua. Tämän osalta kantaja viittaa asiaan T-500/93, jossa kantajan ikälisien kertyminen keskeytettiin kahden vuoden ajaksi kurinpitolautakunnan ehdotettua seuraamukseksi nuhtelua, ja jossa esitetyt syytökset perustuivat todelliseen virheeseen. Esillä olevassa asiassa virhettä, josta kantajaa on moitittu, ei ole tapahtunut ja kurinpitolautakunta on yksimielisesti tehnyt vapauttavan ehdotuksen, mutta tästä huolimatta määrätty seuraamus oli lopulta ankarampi.

Camar srl. -nimisen yhtiön 25.9.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-260/97)

(97/C 357/65)

(Oikeudenkäyntikieli: italia).

Camar srl. -niminen yhtiö on nostanut 25.9.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Wilma Viscardini Donà, jota avustavat asianajajat Mariano Paolin ja Simonetta Donà, Padova, ja prosessi-osoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Ernest Arendt, 8–10 rue Mathias Hardt.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa

- kumoaa EY:n perustamissopimuksen 173 ja 174 artiklan nojalla 17.7.1997 tehdyn komission päätöksen, jolla hylättiin vaatimus tarvittaviin siirtymäajan toimenpiteisiin ryhtymisestä Camar-yhtiön hyväksi banaani tuontikiintiöjärjestelmän osalta,
- velvoittaa EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan nojalla komission korvaamaan vahingon, jota Camar on kärsinyt ja tulee kärsimään sen seurauksena, että komissio ei ottanut huomioon B-luokan tuontitodistusten määrää laskiessaan

kantajan normaalia viitemäärää (joka on Somalian sisällissodan syttymistä välittömästi edeltävän kolmi-vuotiskauden viitemäärä),

- toissijaisesti velvoittaa EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan nojalla neuvoston maksamaan Camarille vahingonkorvausta siinä tapauksessa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa katsoo, että neuvosto on vastuussa siitä, ettei se ole antanut asetuksessa (ETY) N:o 404/93 ⁽¹⁾ mitään erityissäännöstä, jonka avulla voitaisiin ratkaista Camarin tilanteen kaltaiset tilanteet,
- velvoittaa komission ja/tai neuvoston korvaamaan kantajalle tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajana oleva yhtiö on sama kuin asiassa T-172/97, Camar vastaan komissio ⁽²⁾, jossa oli kyseessä laiminlyöntikanne, jossa Camar vaati, että sille B-luokan toimijana kolmansien maiden banaaneja varten normaalisti myönnettävien tuontilupien määrä lasketaan vuosien 1988, 1989 ja 1990 perusteella eikä komission asetuksen (ETY) N:o 1442/93 4 artiklassa säädettyjen kolmen vuoden perusteella. Nyt esillä oleva kanne koskee sitä päätöstä, jolla kantajan vaatimus nimenomaisesti hylättiin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat asiassa T-172/97 esitettyjä. Kantajat vetoavat erityisesti banaani-alaa koskevan perusasetuksen (neuvoston asetus N:o 404/93) 30 artiklan rikkomiseen, syrjintäkiellon periaatteen ja taloudellisten toimijoiden perusoikeuksien loukkaamiseen sekä harkintavallan väärinkäyttöön, joka johtuu tosiseikkojen virheellisestä arvioinnista.

⁽¹⁾ EYVL C 271, 6.9.1997, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1.

D:n 2.10.1997 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-264/97)

(97/C 357/66)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

D on nostanut 2.10.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure, Ariane Tornel ja Françoise Parmentier, Bryssel, ja prosessi-osoite Luxemburgissa on Fiduciaire Myson SARL, 30 rue Cessange.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien

- kumoo päätöksen, jossa kieltäydyttiin tunnustamasta, että kantaja on oikeudelliselta asemaltaan partnership-suhteessa oleva, ja myöntämästä hänelle sitä palkkaa, joka hänellä on oikeus saada henkilöstösääntöjen, asetusten ja muiden yhteisöjen virkamiehiin yleisesti sovellettavien säännösten nojalla, sekä myöntämästä hänelle ja hänen puolisolleen niitä palkan lisäksi, korvauksia, erioikeuksia ja vapauksia, joihin he ovat oikeutettuja,
- kumoo edellisen päätöksen jälkeen tehdyn päätöksen, jossa kieltäydyttiin maksamasta hänelle sitä palkkaa, joka hänellä on asemansa perusteella oikeus saada, 8 prosentin vuotuisine korkoineen vaatimuksen esittämisestä eli 16.9.1996 lähtien,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vastustaa sitä, että nimittävä viranomaisena on kieltäytynyt naimisissa oleville virkamiehille tai toimenhaltijoille henkilöstösääntöjen mukaan kuuluvien etujen myöntämiseksi tunnustamasta puolisoiksi kantajan kumppania, joka on rekisteröity kumppaniksi 23.6.1994 annetun ruotsalaisen lain mukaan. Tämä kieltäytyminen perustuu erityisesti siihen seikkaan, ettei niiden henkilöstösääntöjen säännösten perusteella, joissa viitataan avioliiton käsitteeseen, voida tulkinnan kautta samaistaa rekisteröityä kumppanuutta avioliittoon.

Vaatimustensa tueksi kantaja vetoaa ensinnäkin Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan rikkomiseen, yhdenvertaisen kohtelun sekä syrjintäkiellon periaatteiden loukkamiseen sekä kantajan henkilökohtaisen tilanteen ainutlaatuisuuden huomiotta jättämiseen. Kantaja korostaa tässä tapauksessa myös ilmeistä arviointivirhettä, koska henkilöä ei laillisesti voida suoraan tai välillisesti syrjiä hänen seksuaalisen suuntautumisensa perusteella ja koska vastaajan olisi pitänyt tunnustaa kantajan henkilökohtainen tilanne sellaisena kuin se on Ruotsissa laillisesti tehdyn kumppanuussopimuksen johdosta.

Kantaja täsmentää tältä osin, että sillä suojalla, jota oikeussubjekteilla on oikeus odottaa saavansa, on erityisesti tarkoitus taata se, ettei henkilöitä, olkoonpa heidän seksuaalinen suuntautumisensa mikä tahansa, syrjitä; heitä voidaan syrjiä ainoastaan laissa tiukasti säädetyissä tilanteissa, jotka ovat perustelua asianmukaisesti täsmennettyjen yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen liittyvien syiden perusteella. Kantajan mukaan yhteiskunnan suhtautuminen seksuaaliseen suuntautumiseen on muutosvaiheeseen, eikä tätä tosiseikkaa voida jättää huomiotta uhalla, että muuten loukattaisiin yhdenvertaisen kohtelun, syrjintäkiellon sekä yksityis- ja perhe-elämän suojan periaatteita.

Toiseksi kantaja vetoaa henkilöstösääntöjen 7 artiklaan, henkilöstösääntöjen liitteessä VII oleviin 1, 5, 7 ja 8 artiklaan, perhe-eläkkeisiin sovellettaviin säännöksiin ja EY:n perustamissopimuksen 119 artiklaan.